

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Σάββατο πρωί 8/11/80 μια μικρή ομάδα πολιτών έκανε στη πλατεία Ελευθερίας μια εκδήλωση συμπαραστάσης σε δύο απεργούς πείνας, κύπριους πολιτικούς κρατούμενους στην Αθήνα. Δηλαδή είχε στήσει ένα σταντ με αποκόμματα εφημερίδων που ασχολούνταν με την υπόθεση και δηλώσεις των κρατουμένων. Μάζευε υπογραφές υποστήριξης στο αίτημα των απεργών για απελευθέρωση και λεφτά για την ανάγκη της καμπάνιας αυτής. Αφού για αρκετή ώρα η πολιτική αστυνομία παρενοχλούσε τον κόσμο εκεί, ζητώντας ταυτότητες και κάνοντας έντονη τη παρουσία της, σύλλαβε δύο άτομα στην αρχή, τα οποία περνούσαν απ' εκεί και δεν είχαν μαζί τους ταυτότητες. Στη συνέχεια σύλλαβαν 3 άλλα άτομα με τη κατηγορία του παράνομου εράνου. Δεν υπήρχε ένταλμα σύλληψης και δεν απαγγέλθηκε κατηγορία ενάντια στους συλληφθέντες. Οι δύο τελευταίοι συλληφθήκαν από τα ΜΜΑΔ, και κατάγγειλαν ότι ξυλοκοπήθηκαν. Τη σύλληψη των ατόμων αυτών παρακολούθησαν κάπου 150 με 200 άτομα που διαμαρτύρονταν έντονα. Την άλλη μέρα στο δικαστήριο, όπου ζητήθηκε 8ήμερη κράτηση η αστυνομία «ανακάλυψε» επιτέλους τους λόγους για τους οποίους θα κρατιόντουσαν οι 8. Ήταν:

- 1) Συμμετοχή σε παράνομη οργάνωση
- 2) Οτι ενέχονται σε προκλήση ζημιών δι εκρήξεων
- 3) Οτι διεξήγαγαν παράνομο έρανο.

ΦΑΛΑΓΓΑ Στον κρατούμενο Γ. Γεωργίου

Σύμφωνα με δημοσίευμα πρωϊνης εφημερίδας (Παρασκευή 14 Νοεμβρίου), ο Γεώργιος Γεωργίου που κρατείται σαν ύποπτος - μαζί με άλλους - για την γνωστή υπόθεση του βομβαρδισμού έρημων αγρών, βασανίστηκε με φάλαγγα από άνδρες του ΟΠΕ στον Αστυνομικό Σταθμό Κοκκινότριμιθιας.

Όπως αναφέρεται στο δημοσίευμα, ο Γεωργίου σύρτηκε στην συνέχεια και ρίχτηκε με τα

ρούχα στην πισίνα του σταθμού, κλωτσόκοπήθηκε και απειλήθηκε από αστυνομικούς να υπογράψει κατάθεση, πράγμα που αυτός αρνιόταν.

Όπως είναι γνωστό η φάλαγγα ήταν το προσφιλέστων βασανιστήριό των βασανιστών της Ελληνικής Χούντας 67-74. Μετά από αυτά ο Γ. Γεωργίου άρχισε απεργία πείνας ενώ ο Β. Φτωχόπουλος συνεχίζει την απεργία πείνας για τέταρτη μέρα.

Ας δούμε τις κατηγορίες αυτές. Η συμμετοχή σε παράνομη οργάνωση. Από ότι ξέρουμε σ' αυτό το τόπο οι πολίτες έχουν δικαίωμα να σκέφτονται ελεύθερα να εκφράζουν τις σκέψεις και να οργανώνονται σε συνδέσμους, οργανώσεις ή κόμματα για να τις προωθούν. Από ότι φαίνεται η κυβέρνηση και η αστυνομία της το ξέχασαν. Για τις βομβιστικές ενέργειες υπάρχουν υποψίες γιατί βρέθηκαν έγγραφα που μιλούσαν για τη δημιουργία μολοσεβίτικου κόμματος και την εγκαθίδρυση καθεστώτος τύπου Αλβανίας. Κα-

Συνέχεια στη σελ. 2

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΙΣΤΕΣ

Με αφορμή τις τελευταίες εκρήξεις βομβών και το κύμα συλλήψεων που τις ακολούθησε, η «Σοσιαλιστική Εκφραση» αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει την σφοδρή της αντίθεση σε κάθε τρομοκρατική ενέργεια, απ' όπουδήποτε κι αν προέρχεται. Τέτοιες ενέργειες, το μόνο που μπορούν να πετύχουν είναι να προσφέρουν κάλυψη σε κάθε είδους αστυνομική αυθαιρεσία, ενάντια στο δημοκρατικό δικαίωμα του κάθε πολίτη να έχει τα δικά του πολιτικο-ιδεολογικά πιστεύω.

Εχουμε την γνώμη ότι για να ξεπεραστούν τα σημερινά αδιέξοδα, θα πρέπει να δημιουργηθούν συνθήκες που να επιτρέπουν στον λαό να πληροφορείται και να εκφράζεται σωστά, γύρω από τα καυτά προβλήματα που αφορούν το μέλλον του.

Ο τόπος μας σήμερα χρειάζεται όσο ποτέ άλλοτε την ελεύθερη έκφραση γνώμης σαν την πιο βασική προϋπόθεση για να λειτουργήσουν σωστά δημοκρατικές διαδικασίες που θα επιτρέψουν στο λαό, να δημιουργήσει ορθή αντίληψη και υπεύθυνη γνώμη για το μέλλον του.

Αυτή η αναγκαιότητα που αποτελεί για την Κύπρο και τον λαό της μοναδική διέξοδο σωτηρίας θεωρούμε ότι πλήττεται ανεπανώρθωτα από κάθε ενέργεια που τείνει να δημιουργήσει κλίμα μέσα στο οποίο τίθεται υπο περιορισμό το δικαίωμα του κάθε πολίτη να εκφράζεται ελεύθερα.

Στις άλλες σελίδες

- ΠΑΝΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
- ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΒΑΛΙΤΣΟΠΟΛΗ 5η ΒΔΟΜΑΔΑ
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
- ΝΕΕΣ ΑΠΟΒΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΔΕΚ
- ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ Στη βάση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος

Η Κύπρος περνά σήμερα μια πολύπλευρη οικονομική και κοινωνική κρίση. Ο πληθωρισμός τρώει ολοένα και πιο γοργά το μεροκάματο των εργαζομένων, οι εργαζόμενοι απαιτούν αυξήσεις σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να προστατέψουν το βιωτικό τους επίπεδο, οι εργοδότες σκληρύνουν τη θέση τους για να προστατέψουν τα κέρδη τους που απειλούνται από την οικονομική κρίση. Τελευταία ξεσπάσματα η απεργία στα βαλιτσοποιεία και η απεργία των καθηγητών.

Στο πολιτικό επίπεδο μια λύση στο Κυπριακό φαίνεται τόσο απομακρυσμένη όσο και κάθε άλλη φορά, το κυβερνητικό κόμμα διαλύεται, οι διάφορες προσωπικότητες προσπαθούν απεγνωσμένα να δημι-

ουργήσουν πολιτικά σχήματα για ν' αντιμετωπίσουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τις εκλογές. Ο «χώρος του Κέντρου» έχει γίνει η αρρένα για την επικράτηση των επίδοξων πο-

Συνέχεια στην 8η

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Ένα από τα αμαλγάματα της αστυνομίας και του τύπου είναι και η χωρίς συστολή ανάμιξη πολιτικών ή ψευδοπολιτικών χαρακτηρισμών όπως αναρχικοί, μαοϊκοί, τρομοκράτες κ.λ.π. Αν αποκλείσουμε την εξήγηση της αφέλειας αυτο που γίνεται είναι μια προσπάθεια να αποδοθεί σε όσους αντιστρατεύονται το αστικό κατεστημένο μια δυσφήμιση και να συνταυτιστούν οι πολιτικοί χαρακτηρισμοί με βρισιές. Ο κάθε ένας από τους κρατούμενους έχει αναφαίρετο δικαίωμα να πιστεύει όποια ιδεολογία θέλει. Ακόμη η ΟΜΑΛΚ είναι νόμιμη οργάνωση με νόμιμη και γνωστή δραστηριότητα. Αυτό παρ' όλες τις σοβαρές πολιτικές διαφωνίες που μας χωρίζουν.

Επίσης αναφέρουμε ότι ο όγδοος κρατούμενος δεν ανήκει στην ΟΜΑΛΚ. Ο Σίμης Σιουγκιούρογλου είναι μέλος της ομάδας η οποία εκδίδει τη Σοσιαλιστική Εκφραση από το Σεπτέμβρη. Η συμμετοχή του στην επιτροπή συμπαραστάσης και πληροφόρησης στους απεργούς πείνας στην Αθήνα είναι καθόλα νόμιμη και αποτελεί τιμή του.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ
Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Λευκωσία 12 Νοβέρη 80.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΣΤΙΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Πολλοί ρώτησαν γιατί η δεξιά εφημερίδα «Σημερινή» έδωσε δημοσιότητα στις αυθαίρετες συλλήψεις αριστερών που έγιναν τις τελευταίες μέρες. Πράγματι γιατί; Η «Σημερινή» είναι μια στικτική εφημερίδα η οποία μακρόχρονα υποστηρίζει αστικά συμφέροντα. Η συμπεριφορά της σ' αυτό το ζήτημα είναι περιστασιακή. Οι αριστερές εφημερίδες που πρέπει να πάρουν το προβάδισμα έχουν πραγματικά καθυστερήσει στη σωστή αντιμετώπιση του θέματος. Τα αριστερά κόμματα έχουν καθήκον να προβάλλουν έντονα ότι η συμπεριφορά αυτή του κράτους σημαίνει την απαρχη μιας έντονης επίθεσης του κράτους ενάντια σ' αυτά τα ίδια και γενικά ενάντια στην εργατική τάξη. Πρέπει το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ να πάρουν τις ευθύνες τους σαν κόμματα των εργαζομένων και να μπουν μπροστά στην πάλη για την κατοχύρωση και την επέκταση των δημοκρατικών ελευθεριών.

Η αστυνομία και ο κίτρινος τύπος προσπαθούν να βάλουν τον μπολσεβικισμό στο εδώλιο του κατηγορούμενου. Προσπάθησαν να φορτώσουν τις βόμβες στην ΟΜΑΛΚ γιατί θέλει να χτίσει μπολσεβικό κόμμα. Εμείς από τη πλευρά μας λέμε ότι η κύρια συνεισφορά του Λένιν στον μαρξισμό είναι ακρι-

βως το μπολσεβικό κόμμα και η θεωρία του για την επαναστατική κατάληψη της εξουσίας από την εργατική

και αγροτική τάξη. Κι εμείς πιστεύουμε ακράδαντα στο μπολσεβικισμό. Τι λέει το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ;

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Αυτό το άρθρο γράφτηκε την Πέμπτη. Στο μεταξύ συντάχτες της «Σ. Εκφρασης», τών «Νέων», του «Φιλελεύθερου», της «Απογευματινής», του «Αγώνα» και της «Σημερινής» επισκέφτηκαν τον υπουργό προεδρείας και διαμαρτυρήθηκαν για τη σύλληψη των 8. Ιδιαίτερα ενθαρρυντική είναι η απόφαση των «Νέων» της Παρασκευής να ασχοληθούν επιτέλους σοβαρά με το θέμα και να καταδικάσουν τις συλλήψεις και την προσαγωγή του «Μαρξισμού-Λενινισμού-Μπολσεβικισμού» στο Δικαστήριο.

Στο κύριο σχόλιο της εφημερίδας της ΕΔΕΚ φέρει το ΑΚΕΛ σαν «Μαρξιστικο-Λενινιστικο-Μπολσεβικό κόμμα» ενώ για την κεντρική επιτροπή της ΕΔΕΚ γράφει απλώς ότι «τις συμβολή όλων των μεγάλων επαναστατικών ηγετών και των επαναστάσεων, περιλαμβανομένης και της Μεγάλης Οκτωβριανής επανάστασης που ήταν έργο των Μπολσεβίκων».

Τι λέει η βάση του κόμματος που άκουσε από το στόμα του προέδρου του στην τηλεόραση ότι η βάση της ιδεολογίας της ΕΔΕΚ είναι ο «επιστημονικός Σοσιαλισμός»; Δηλαδή ο Μαρξισμός-Λενινισμός; Τη «συμβολη των μεγάλων επαναστατικών ηγετών την αναγνωρίζουν κι οι ευρωκομμουνιστές κι οι σοσιαλδημοκράτες και αστοί ιστορικοί ακόμα. Μήπως τα «Νέα» δεν εκφράζουν την Κ. Επιτροπή της ΕΔΕΚ ή μήπως η Κ.Ε. απαρνήθηκε τον «επιστημονικό Σοσιαλισμό»;

Στο μεταξύ η ηγεσία του ΑΚΕΛ και η «Χαραυγή» τηρούν «σιγή ιχθύος» πάνω στο όλο θέμα κι ας δικάζεται σήμερα ο μπολσεβικισμός ενώ 13 απεργιοί της βαλιτοποίησης περιμένουν να δικάστουν γιατί έκαναν πικετοφορία!

Σ. Επιτροπή

Επιστολή στην Εκφραση

Στο τσακ τη γλυτώσαμε

Αγαπητή Εκφραση

Στο τσακ τη γλυτώσαμε. Στις δώδεκα παρα πέντε. Η άγρυπνη όμως αστυνομία μας και πάλι τα κατάφερε να μας γλυτώσει. Εύγε. Ειδικώς δεν αποκλειόταν αυτές τις ημέρες να ξυπνούσαμε και η Κύπρος να ήταν προσαρτημένη από την Αλβανία και η εξουσία του Εμβερ Χότζα να φτανε ως εδώ. Όμως η σύλληψη της ομάδας των αριστερών εξτρεμιστών πριν λίγες μέρες από τη σπουδαία αστυνομία μας απότρεψε το κακό. Όμως εδώ που τα λέμε τώρα που το σκέφτομαι καλύτερα δεν ήταν και απουδαία η επιτυχία της αστυνομίας μας. Απότρεψε μεγάλο κακό βέβαια αλλά δεν οφείλεται στην εξυπνάδα της. Οί ιδιοί οι εξτρεμιστές έπεσαν στη γκάφα κι από τη γκάφα τους πιαστήκανε.

Γιατί όπως μούλεγε ο μακαρίτης ο παππούς μου (για πολλα χρόνια μετανάστης στο Σικάγο κι ήξερε από τέτοια) οι γκάφες είναι σε πολλούς το αδύνατο τους σημείο.

- Λοιπον παιδι μου, μούλεγε, όταν ληστέψεις τράπεζα να σταματάς στο κόκκινο της τροχαίας. Γιατι αλλιως θα προκαλέσεις προσοχη, σταμάτημα και έρευνα. Κι από την παραβίαση του κόκκινου στο τέλος θα αποκαλυφτει και η ληστεία.

Οπως φαίνεται όμως οι εξτρεμιστές δεν είχαν τη τύχη να ακούσουν τα σοφά λόγια του παππού μου. Ε! Πως θα την γλύτωναν; Τη μια νύχτα βάζουν βόμβες, την άλλη στήνουν τραπεζάκι στη πλατεία ελευθερίας για να μαζέψουν υπογραφές συμπαράστασης και λεφτα για κάτι πολιτικούς κρατούμενους στην Ελλάδα. Από το τραπεζάκι υπογραφών και τον έρανο ξεκινώντας η αστυνομία έφτασε το νήμα ως τις βόμβες. Μα είναι εξτρεμιστές αυτοί με κουκούτσι μιालο; Όχι πέστε μου.

Αλλά όπως φαίνεται δυστυχώς στην Κύπρο οι εξτρεμιστές μας είναι χαμηλού επιπέδου. Και μέχρι να φτάσουν τα Ευρωπαϊκά επίπεδα θέλουν δουλεια.

Φυσικα τονίζοντας το χαμηλο επίπεδο των Κύπριων εξτρεμιστών δεν σημαίνει

ότι θέλω να μειώσω το κύρος της αστυνομίας μας. Οτι δεν ήταν μεγάλη η επιτυχία της. Προς θεου όχι.

Είτε της έδωσαν λαβη οι εξτρεμιστές είτε όχι η ενέργεια της ήταν σημαντική και αύξησε το γόητρο της. Κι επειδη με την επιτυχία της πήρε φόρα κι «έβρασε» είμαστε σίγουροι ότι θα χειροκροτήσουμε σε λίγες μέρες κι άλλες επιτυχίες της. Π.χ. να συλλάβει τους φοροφυγάδες των μεγάλων εταιρειών ή όλους εκείνους που συνεχώς κάνουν παράνομη εξαγωγή συναλλάγματος έχοντας μόνη έγνοια το κεφάλαιο τους αδιαφορώντας αν με τις παράνομες ενέργειες τους χτυπούν τον αγώνα του Κυπριακού λαου που ζει μέσα σε συνθήκες κατοχής και προσφυγίας.

Ή ακόμα να συλλάβει τους δολοφόνους του Δώρου Λοΐζου.

Εμεις που πιστεύουμε στη Κυπριακή αστυνομία είμαστε σίγουροι πως σε πολλα λίγες μέρες πολλα από τα πιο πάνω θα συμβουν και περιμένουμε με έτοιμο το χειροκρότημα.

Σ.

ΠΟΙΟΙ ΕΒΑΛΑΝ ΤΙΣ ΒΟΜΒΕΣ;

Σίγουρα δεν έχουμε ακριβή στοιχεία ή τεκμήρια για να ξέρουμε ποιοι εβωβάρδιζαν έρημους αγρους. Ελπίζουμε στη συνέχεια να μην αρχίσουν να βομβαρδίζουν λεμονόδενδρα. Αυτό φυσικα θα το ανακαλύψει η αστυνομία η οποία όπως ξέρει ο καθ' ένας μας εξιχνιάζει όλα τα εγκλήματα που γίνονται στην Κύπρο και κύρια τα πολιτικά. (Βλέπε π.χ. το φόνο του Μισιαούλη ή του Δώρου Λοΐζου). Όμως μπορούμε να κάνουμε ορισμένες υποθέσεις. Ποιοι άραγε έβαλαν τις βομβες;

Μήπως μερικοί που ελπίζουν ότι θα πάρουν κι αυτοί καμμία συνταξούλλα ή αποζημίωση από τον Πρόεδρο Κυπριακού όπως οι 61 της Κάθαρσης;

Πέρα από τη φαιδρότητα του πρώτου μέρους η υπόθεση μπορεί να εξελιχθει σε σοβαρη. Ας μη ξεχνούμε ότι η ΕΟΚΑ-Β άρχισε με ανώδυνες εκρήξεις πριν αρχίσει να ανατινάξει χτήρια

κι ανθρώπους. Τέτοια υπόθεση είναι αρκετα σοβαρη αν αναλογιστούμε τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αντιδραστικές δυνάμεις στην περίοδο που μπαίνουμε.

Ήδη μια αστική εφημερίδα υποβάλλει την υπόθεση ότι φαίνεται να είναι δεξιοι υποστηρικτες του κράτους που έβαλαν τις βόμβες. Οποιοι όμως και να τις έβαλαν βοηθούν το κράτος στην δημιουργία κλίματος ανασφάλειας, επιβολής αστυνομοκρατίας και φήμωσης κάθε δημοκρατικής ή προοδευτικής φωνής. Η πολιτική αυτή του κράτους στρέφεται ενάντια στους εργαζομένους τους οποίους προσπαθει να εκφοβίσει για να μη διεκδικουν τα οικονομικα και πολιτικά τους δικαιώματα.

Τασώμαστε γι' αυτούς τους λόγους ανεπιφύλαχτα ενάντια στις βομβιστικές ενέργειες που έγιναν. Κ.Α.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ

Η κίνησή απελευθέρωσης Γυναικών καταδικάζει απερίφραστα την πρόσφατη σύλληψη και κράτηση πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας από την αστυνομία.

Πιστεύουμε ότι η σύλληψη εκτος από το ότι είναι παράνομη είναι και προσχηματική ενταγμένη σ' ένα γενικώτερο κλίμα εκφοβισμού που αρχίζει να επεκτείνεται στη Κυπριακή πολιτεία μετά τις τελευταίες πολιτικές εξελίξεις και τη σύγκριση-συμφόρηση που επιφέρουν. Η όλη διαδικασία δημιουργεί ερωτήματα κατα πόσο η αστυνομία προσπαθει να χρησιμοποιήσει τους πολίτες αυτούς για συγκάλυψη των πρόσφατων ανεύθυνων βομβιστικών ενεργειών που πιστεύουμε καμια σχέση δεν έχουν μαζί τους ούτε και η οργάνωση τους έχει κυρηχθει παράνομη. (Κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα να έχει

οποιαδήποτε πολιτική αντίληψη θέλει. Ήξ άλλοι μόνον μερικοί από τους συλληφθέντες ανήκουν σ' αυτή την οργάνωση και όχι όλοι).

Η Νατοποίηση της Κύπρου, το πολιτικό αδιέξοδο, η οικονομική κρίση, δημιουργουν μια σπασμαδική ισχυροποίηση των εξουσιαστικών δομών του κράτους προς τον αποκλεισμό κάθε ανεξάρτητης, εξωκομματικής και εξωκοινοβουλευτικής φωνής.

Καλούμε σε γενικότερη κινητοποίηση για την διαλεύκανση της υπόθεσης και απόλυση των κρατουμένων και για αποφασιστική παρεμπόδιση περαιτέρω παρομοίων ενεργειών από το κράτος. Οι καιροι απαιτούν προβληματισμό και ανοίγματα συνειδησης και όχι φασιστικοποίηση.

ΚΙΝΗΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1
νένα άλλο τεκμήριο.

Έτσι λοιπον τα άτομα αυτά κρατούνται για 8 μέρες μερικοί από τους οποίους βασανίζονται όπως καταγγέλλουν με μόνο «πραγματικό» στοιχείο έρανο μερικων λιρών για τις ανάγκες τις καμπάνιας η οποία στοιχίζει αρκετες δεκάδες λίρες τουλάχιστον αν αναλογιστει κανένας ότι απλως 1000 φυλλάδια στοιχίζουν £3. Τι ευαισθησία πράγματι από το κυπριακό κράτος για τις οικονομικές ατασθαλίες! Όπως είναι γνωστο εξάλειψε όλα τα σπουδαία οικονομικα εγκλήματα και τώρα επιδίδεται στο να διορθώσει και κάθε μικρολεπτομέρεια.

Αργότερα συλλήφθηκαν με τις ίδιες κατηγορίες ακόμα 3 άτομα μεταξύ των οποίων και ο σύντροφος μας Σίμης. Αξίζει να σημειωθεί ότι ένα από τα τεκμήρια που βρέθηκαν στα χέρια του είναι και η «Σοσιαλιστική Εκφραση»! Τι πανέξυπνη αστυνομία που υπάρχει σ' αυτό το κράτος. Ανακάλυψε μια Σ.Ε. στο σπίτι του Σίμη!!

Για μας η υπόθεση είναι ξεκάθαρη. Το κράτος αποφάσισε να χτυπήσει όσες φωνές

το αντιστρατεύονται. Αποφάσισε να φιώσει κάθε φωνή που αποδειχνει το ρόλο του στην καταπάτηση των πολιτικών ελευθεριών, εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης και στο ξεπούλημα των συμφερόντων του κυπριακού λαου στον ιμπεριαλισμό!

Αξίζει να δούμε ότι αυτή η ενέργεια δεν είναι εξεκομμένη. Το κράτος ετοιμάζεται σήμερα ν' αντιμετωπίσει την πολιτική-οικονομική κρίση που επέρχεται. Χτυπα τους μαθητες, χτυπα τους απεργους, χτυπα τους κομμουνιστες. Όσο προχωρούμε θα χτυπα όλο και πιο πλατειές μάζες εργαζομένων των συνδικάτων και των αριστερων κομμάτων συμπεριλαμβανομένων.

Πρέπει να σταθούμε από τώρα ενάντια στην αστυνόμηση της πολιτικής μας ζωής. Πρέπει σήμερα να παλέψουμε για να μη βρεθούμε αύριο σε μεγαλύτερη κλιμακωμένη επίθεση του κράτους και της αστυνομίας.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΝΕΑ ΔΗΜΑΓΩΓΙΚΗ ΕΞΑΡΣΗ ΤΟΥ ΔΗ.ΣΥ.

Η δημαγωγία του ΔΗ.ΣΥ γνώρισε στο συλλαλητήριο του κόμματος του μεγάλου κεφαλαίου στη Λεμεσό ένα νέο ζενίθ την περασμένη Πέμπτη.

«Προοδευτικό και πολυταξικό» λοιπόν το ΔΗ.ΣΥ (Σημερινή 14/10) ο Κληρίδης θα αναθεωρήσει τη φορολογία, το αναλογικό, θα μας δώσει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, θα σώσει τους αγρότες θα μας δώσει δωρεάν παιδεία, θα ..θα ..θα..(θα σας κτίσω και σχολεία θα σας κάμω και...) Πως θα τα κάμει ολ' αυτά το κόμμα της ακροδεξιάς στην Κύπρο; πως θα ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό που συνεπάγονται αυτά όλα τα μέτρα; Μήπως θα φορολογήσει βαρύνοντες τους μεγιστάνες του πλούτου, τους βιομήχανους και τους εργοδότες; (Τους μάστορες και πάτρωνες τους;) Η μήπως θα κρατικοποιήσει τα μονοπώλια και τις τράπεζες; (Μ' αυτό είναι μαρξισμός-λενινισμός) τι θα κάμει λοιπόν;

Ασφαλώς τίποτα από αυτά δεν θα κάνει Επιβουλευτεί την εξουσία για να διαχειριστεί ακόμα πιο ωμα και αποτελεσματικά από τη σημερινή δεξιά Κυβέρνηση τα συμφέροντα της αστικής τάξης και του κεφαλαίου. Συμφέροντα που δεν συνάδουν με παραχωρήσεις στις κοινωνικές υπηρεσίες και τους μισθούς. (Αλήθεια δεν μας είπε την Πέμπτη ο Μπολσεβίκος Κληρίδης; Υποστηρίζει ή όχι τα αιτήματα των απεργών της βαλιτσοποιείας στα ψιχουλά που ζητούν; Να μη μας απαντήσει όμως πριν ρωτήσει το φίλο του το Ρ. Σολωμίδη-πρόεδρο της Ο.Ε.Κ.)

Το θράσος κι ο εμπαιγμός των πολιτικών εκφραστών του κεφαλαίου σ' αυτό τον τόπο δεν έχει πλέον φραγμούς και όρια.

Θα συνεχίσουν όμως ν' αλωνίζουν και να ελαύνουν όσο η αριστερά δεν δίνει την διέξοδο. Όσο δεν γυρεύει γνήσια και δεν βρίσκει το σοσιαλιστικό πρόγραμμα εκείνο που θα ενώσει ολόκληρη την εργατική τάξη στον αγώνα για μια καλύτερη ζωή. Στον αγώνα για σοσιαλισμό.

ΤΑ ΕΙΠΕ Η. Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ειδικό σώμα Αστυνομίας:
στόχος του πραγματικά ο φασισμός;
Αρ. φύλλου 51 20/10/78

Τα τελευταία καμώματα του φασίστα Β. Παυλίδη ακολούθησε η απόφαση της κυβέρνησης να προχωρήσει στη δημιουργία ενός νέου ειδικού σώματος της αστυνομίας στα πρότυπα περίπου του παλιού εφεδρικού σώματος. Το ειδικό αυτό σώμα, όπως γράφτηκε στις εφημερίδες, θα έχει άρτια στρατιωτική εκπαίδευση και θα είναι ικανό να καταστείλει οποιαδήποτε έξαρση παράνομης τρομοκρατικής δράσης.

Η σημερινή κυβέρνηση δεν... είναι ικανή να αφαιρέσει το κοινωνικό και το πολιτικό υπόβαθρο του φασισμού. Ούτε μέχρι σήμερα έχει δώσει οποιαδήποτε ένδειξη ότι μπορεί να προσφέρει μια υπαλλακτική γραμμή στο αδιέξοδο που οδηγήθηκε ο απελευθερωτικός αγώνας.

Αντίθετα ετοιμάζεται για καινούργιο κτύπημα στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, εγκαινιάζοντας την πολιτική της «λιτότητας»...

Γιατί λοιπόν δημιουργείται αυτή τη στιγμή το καινούργιο ειδικό αστυνομικό σώμα; Ποιο θα είναι το αντικείμενο του; και ποιοι θα είναι οι πραγματικοί του στόχοι;

ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ; (Τα κεφαλαία της σύνταξης)

ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Η Σ. Εκφραση διοργανώνει Χριστουγενιάτικο χορό για ενίσχυση του Μόνιμου εράνου της εφημερίδας.

ΧΡΟΝΟΣ: 13 του Δεκέβρη
ΧΩΡΟΣ: ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΚΑΤΣΕΛΛΗΣ ΧΙΛΛ

Ζητείστε

Εισητήρια προς £3 το άτομο
Στα γραφεία της Εκφρασης
Και από τους πωλητές της εφημερίδας.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ:

Αυτοί που μπήκαν στον κόπο ψήφισαν να φύγει ο Κάρτερ

«Τα βάσανα σας τέλειωσαν τώρα!» Απο τις εξαγγελίες του φαίνεται ότι τώρα αρχίζουν

στεί πιο καλά τα συμφέροντα της αστικής τάξης, δεν μπορεί παρα να χτυπήσει το βιοτικό της επίπεδο - είτε με περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες είτε με το φάγμα του μισθού από τον πληθωρισμό είτε με άλλα μέσα. Αυτό αναπόφευχτα θα δώσει την ώθηση για δυναμικούς εργατικούς αγώνες. Στους αγώνες αυτούς η εργατική τάξη θα γυρέψει τα όπλα της θα νιώσει ανίσχυρη με 4/5 των εργατών έξω από τις συντεχνίες και θα κινηθεί προς την πλήρη οργάνωση. Θα νιώσει ακάλυπτη χωρίς ένα γνήσιο πολιτικό φορέα να παλεύει για την κατοχύρωση των διεκδικήσεων της και θα κινηθεί να τον δημιουργήσει.

Ηδη μέσα από τις εμπειρίες των τελευταίων χρόνων η εργα-

Ανάγκη για ανεξάρτητο εργατικό κόμμα

«Τα βάσανα σας τέλειωσαν τώρα!» Δήλωσε θριαμβευτικά ο Ρήγκαν μόλις έγινε σίγουρο πως κέρδιζε τις εκλογές για ανάδειξη του 40ου Προέδρου των Η.Π.Α. Στην προεκλογική του εκστρατεία δέσποζαν οι υποσχέσεις ότι θα έβγαζε τον Αμερικανικό λαό από το οικονομικό αδιέξοδο που χαρακτήριζε τα τέσσερα χρόνια της προεδρίας Κάρτερ. Με τη συνέχιση κι ένταση της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης είναι πολύ αμφίβολο αν με το πολιτικό του πρόγραμμα ο Ρήγκαν θα υλοποιήσει τις υποσχέσεις του να δώσει δουλειά στους Αμερικανούς (7.6% είναι άνεργοι) και να περιορίσει τον πληθωρισμό που σήμερα είναι πάνω από 10%.

τική τάξη φαίνεται πως αρχίζει δειλά-δειλά να αποβάλλει τις ψευδαισθήσεις της για την πιθανότητα ριζοσπαστικοποίησης του Δημοκρατικού Κόμματος και αρχίζει να προσανατολίζεται στο χτίσιμο ενός ανεξάρτητου εργατικού κόμματος. Ετσι μέσα στον Σεπτέμβρη δυο συνέδρια Αμερικανικών εργατικών συνδικάτων - των ηλεκτρολόγων (U.E.W.) και των Μηχανικών (I.A.M) ζήτησαν την ίδρυση ενός τέτοιου κόμματος και κατ'άγγελλαν την ανώτατη ηγεσία του AFL-CIO (Συννομοσπονδία όλων των εργατικών συνδικάτων της Αμερικής) για «εργοδοτικό συνδικαλισμό» και συντηρητισμό στην αντίσταση ενάντια στην αντεργατική πολιτική των δυο αστικών κομμάτων.

Η άνοδος του Αμερικανικού εργατικού κινήματος είναι σήμερα πιο αναγκαία παρα ποτε για το παγκόσμιο εργατικό κίνημα. Γιατί έχουμε από τη μια οξυμμένη ταξική σύγκρουση κι εξεγέρσεις τόσο στις χώρες της Ευρώπης όσο και του τρίτου Κόσμου, κι από την άλλη τη διακηρυγμένη σκληρή πολιτική του Ρήγκαν στο διεθνή τομέα. Αν εφαρμόσει την πολιτική που εξαγγείλε πρέπει να περιμένουμε μια μεγαλύτερη ιμπεριαλιστική διείσδυση στην μέση ανατολή και μια πιο έντονη προσπάθεια χτυπήματος της Παλαιστινιακής Επανάστασης. Στις χώρες της Λατινικής Αμερικής πρέπει να περιμένουμε υποστήριξη στους αιμοσταγείς διχτάτορες ενώ στην Νότια Αφρική οι λευκοί ρατσιστές θα βρουν ένα καλύτερο σύμμαχο από τον Κάρτερ.

Ωστόσο το ταξικό ισοζύγιο δυνάμεων τόσο εσωτερικά όσο και στο διεθνή στίβο αλλάζει με σταθερό ρυθμό προς το μέρος του εργατικού κινήματος.

Δ.Μ.

Ο Αμερικανικός λαός - αυτοί δηλαδή που μπήκαν στον κόπο να ψηφίσουν (53%) - δεν ψήφισαν στις 4 του Νοβέρη τον Ρήγκαν Πρόεδρο. Στην ουσία ψήφισαν να φύγει ο Κάρτερ. Ο Κάρτερ που είχε την ατυχία να είναι πρόεδρος στη «μάνα του καπιταλισμού» σε μια περίοδο καπιταλιστικής κρίσης.

«Διερωτηθείτε» έλεγε στους Αμερικανούς ο Ρήγκαν στην τελευταία του ομιλία από την τηλεόραση: «είστε σήμερα πιο ευτυχημένοι από τότε που ο Κάρτερ έγινε Πρόεδρος;» Την απάντηση, όπως έδειξαν οι σφυγμομετρήσεις, την έδινε σε λίγο ο Αμερικανικός λαός. Τέσσερις στους πέντε που ψήφισαν Ρήγκαν είπαν πως τον υποστήριζαν από αντίδραση προς την προεδρία Κάρτερ! Για 41% αυτών που ψήφισαν ο πληθωρισμός ήταν το κύριο θέμα που αποφάσισε την ψήφο τους.

Για τους ανεργούς Αμερικανούς η εκλογή ήταν ακόμα πιο ξεκάθαρη. Εξω ο Κάρτερ! Ψήφισαν μαζικά και συντριπτικά οι πολιτείες με ψηλά ποσοστά ανεργίας.

Η οικονομική πολιτική όμως του Ρήγκαν κάθε άλλο παρα μπορεί να σώσει την κατάσταση. Η υπόσχεση για μείωση της φορολογίας κατά 30% σε τρία χρόνια αν συνδιαστεί με τη στάση του για σημαντικές αυξήσεις στις «αμυντικές» δαπάνες (για να δώσει στην Αμερική το παλιό της γόητρο στον κόσμο) είναι ένα σίγουρο εισιτήριο για περισσότερο πληθωρισμό. Γιατί θ' αναγκαστεί να μπει σε τεράστιες περικοπές (όπως έκαμε η Θάτσερ στην Αγγλία) στις Κοινωνικές και άλλες κρατικές υπηρεσίες (πράγμα που θα ρίξει κι άλλες χιλιάδες Αμερικανούς στην ανεργία) ενώ στο μέτρο που δεν θα γίνεται αυτοκατορθωτο (το κογκρέσσο είναι ακό-

μα στα χέρια των Δημοκρατικών) δεν θα καταφέρνει να ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό του προκαλώντας νέα ύψη στον πληθωρισμό.

Κάτι που δεν μας είπαν οι σφυγμομετρήσεις των Αμερικανικών εταιριών και οι έρευνες των ειδησεογραφικών πραχτορειών είναι τους λόγους που δεν ψήφισαν 47% των Αμερικανών ψηφοφόρων. Η οδύνη, για το «δημοκρατικό» σύστημα της μεγάλης χώρας του «ελεύθερου» κόσμου απάντηση στο ερώτημα μας είναι απλή. Ο Αμερικανικός λαός δεν εμπιστεύεται πια ούτε το Δημοκρατικό ούτε το Ρεπουμπλικάνικο κόμμα που είναι και τα δυο δουλικό εκφραστής του μεγάλου κεφαλαίου και των εργοδοτών. «Δημοκρατία» για τα εκατομμύρια των Αμερικανών εργαζομένων σημαίνει το «δικαίωμα» να βάλουν μέχρι να πεθάνουν 10-12 το πολύ σταυρούς (σε ισάριθμες εκλογές) σε ένα από τους δυο θεατρίνους που διαλέγουν κάθε τέσσερα χρόνια τα μονοπώλια για να διαχειριστούν τα οικονομικά τους συμφέροντα. Πότε όμως θα μετατραπεί ο άκρατος σκεπτικισμός και κυνισμός των Αμερικανών εργαζομένων για τους Δημοκρατικούς και τους Ρεπουμπλικάνους σε δράση για το χτίσιμο ενός κόμματος ενός εργατικού κόμματος εκφράστη των επιδιώξεων και συμφερόντων τους; Η οικονομική άνθηση που γνώρισε για χρόνια η πλούσια αυτή χώρα είχε σαν αποτέλεσμα την μαζική υποστήριξη προς το καπιταλιστικό σύστημα. Οι εργάτες κέρδισαν ψηλά επίπεδα διαβίωσης. Ολα αυτά αρχίζουν τώρα να εκλείπουν. Την τελευταία δεκαετία δεν έχει επιτευχθεί καμία πραγματική αύξηση στο εισόδημα των εργατών ενώ με την τελευταία κρίση άρχισε το πραγματικό τους εισόδημα να μειώνεται.

Ο Ρήγκαν για να διαχειρι-

ΕΡΓΑΤΙΚΑ

ΒΑΛΙΤΣΟΠΟΙΪΑ:

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

Είναι ενωμένοι κι αποφασισμένοι

Η απεργία των εργατών βαλιτσοποιίας συνεχίζεται για πέμπτη κατα συνέχεια βδομάδα χωρίς να υπάρξει μέχρι στιγμής, καμία πρόοδος στις διαπραγματεύσεις εργοδοτών και εργατών. Η καθοριστική σημασία που έχει η υπογραφή σύμβασης στην συγκεκριμένη βιομηχανία βαλιτσοποιίας, για τους υπολοίπους βιομηχανικούς τομείς, δίνει μεγαλύτερες διαστάσεις και οξύνει την αντιπαράθεση των οικονομικών συμφερόντων, των τάξεων στην Κύπρο.

Σήμερα δεν συγκρούονται οι εργοδότες βαλιτσοποιίας με τους εργάτες βαλιτσοποιίας. Σήμερα συγκρούονται οι εργοδότες της Κύπρου με τους εργάτες της Κύπρου. Και ο καθένας αγωνίζεται για τα γενικά συμφέροντα της τάξης στην οποία ανήκει. Αυτή ακριβώς η τόσο έντονη ταξική συγκρούση, είναι που εμποδίζει και τους αντιπάλους της μάχης αυτής να κάμουν οποιοδήποτε υποχωρήσεις στις διεκδικήσεις τους.

Ας δούμε όμως πιο λεπτομερειακά πως κινήθηκε η κάθε πλευρά για να προστατεύσει τα συμφέροντα της το τελευταίο δεκαπενθήμερο.

ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ:

Η εργοδοτική πλευρά συνηθισμένη στις μετα το '74 χαμηλές διεκδικήσεις των εργατών για χάρη του «εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα» - που η δεξιά επιστράτευσε για να αγιοποιήσει τα υπερκέρδη των καπιταλιστικών - προσπαθεί να αντιμετωπίσει την παγκόσμια οικονομική κρίση που αναπόφευκτα επηρεάζει και την Κύπρο με συγκράτηση των μισθών σε όσο το δυνατό πιο χαμηλά επίπεδα.

Φυσικά αυτήν της την πρόθεση προσπαθεί να την καλύψει - στο βαθμό που αυτό είναι δυνατό - παρουσιάζοντας τόσο τον εαυτό της όσο και την Κυπριακή οικονομία σαν τα θύματα των «ανικανοποίητων» εργατών που ζητούν «υπερόγκα» μεροκάματα.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια κινήθηκε και η τελευταία τους ανακοίνωση στις 7 του Νιόβρη στην οποία χαρακτηρίζεται η απεργία σαν άδικη και εκβιαστική, και τα αιτήματα των εργατών παράλογα. Με αρκετή υποκρισία λένε ότι οι εργάτες υποστηρίζουν αυξήσεις και μέχρι 20% παραλείποντας όμως να αναφέρουν ότι το ποσοστό αυτό δεν είναι παρα £2.250 που θα προστεθούν σε μισθούς της τάξης των £10.000 εβδομαδιαία.

Οι εργοδότες «ξεχνούν» ότι ακόμα και οι αυξήσεις που ζητούν οι εργάτες σε κά-

μία περίπτωση δεν ανταποκρίνονται στην αύξηση του τιμαριθμικού δείκτη, όπως επίσης «ξεχνούν» τα τεράστια κέρδη που πέτυχαν στην περίοδο μετά το '74 όταν οι εργάτες τους ανέχτηκαν τα μεροκάματα πείνας για να συμβάλουν στην πραγματοποίηση του «οικονομικού θαύματος» της δεξιάς.

Η εργοδοσία δεν πείθει και δεν νοιάζεται να πείσει. Αυτό που την ενδιαφέρει είναι να διαφυλάξει τα συμφέροντα της με κάθε διαθέσιμο μέσο γι' αυτήν. Η σημερινή δεξιά κυβέρνηση της παρέχει αυτά τα μέσα βάζοντας στη υπηρεσία της κάθε κρατικό μηχανισμό.

Απο την πρώτη μέρα της απεργίας η αστυνομία δεν έπαψε να ενοχλεί τους απεργούς είτε με συνεχή παρακολούθηση, είτε με απειλές για σύλληψη απεργών. Απειλές που την περασμένη Τετάρτη πραγματοποιήσε με κλήτευση - για παράνομη πικετοφορία - 13 απεργών. Παρα την επιμονή όμως του εισαγγελέα να γίνει η δική όσο το δυνατό ταχύτερα το δικαστήριο αφού ανέφερε, ότι σύμφωνα με τους περι συντεχνιών νομών δεν μπορεί να εκδικάσει την υπόθεση παραπέμψε την δική στις 9 Φεβράρη.

Το Υπουργείο Εργασίας μέσα σ' αυτές τις πέντε βδομάδες παράμεινε επικίνδυνα «παθητικός» θεατής, γεγονός που ίδιοι οι εργάτες το ερμηνεύουν σαν μεροληπτική στάση της κυβέρνησης υπέρ των εργοδοτών. Αυτή η διαπίστωση ενισχύεται και από την αδιαφορία της κυβέρνησης μπροστά στην προσπάθεια των εργοδοτών να συνεχίσουν την παραγωγή βαλιτσών δίνοντας παραγγελίες σε μικρές βιομηχανίες που δεν επηρεάζονται από την απεργία (ο Κ. Θεοδώρου σε Αρμένη κατασκευαστή και ο Μακροσέλλης στη *Troyd Travel*.)

ΕΡΓΑΤΕΣ:

Για τους εργάτες η εμπειρία αυτής της απεργίας είναι μια χρήσιμη αφετηρία για προβληματισμό και κριτική των μέχρι τώρα απόψε-

Απο την πικετοφορία των απεργών την περασμένη Πέμπτη

ων τους όχι μόνο για τις σχέσεις τους με τους εργοδότες αλλά και γενικά για τον ρόλο που διαδραματίζουν μέσα στη Κυπριακή κοινωνία.

Μέσα στις πέντε βδομάδες απεργίας που πέρασαν οι εργάτες συνειδητοποίησαν πολλά πράγματα που η «συνεργασία των τάξεων» δεν άφηνε να βγουν στην επιφάνεια. Πολυ περισσότερο η δυναμική αντιπαράθεσή τους με τους εργοδότες δημιούργησε μια τέτοια δυναμική που αναμφίβολα θα δώσει καινούργια τροπή στην εξέλιξη του Κυπριακού εργατικού κινήματος που μόνο οι ίδιοι οι εργάτες θα μπορούν να την ελέξουν.

Στις πρώτες μέρες της απεργίας έχοντας ακόμη στο μυαλό τις αναμνήσεις του παλιού «καλού» καιρού φερθηκαν αρκετά ελαστικά στους εργοδότες. Άφηναν φορηγία να εκφορτώνουν και να φορτώνουν βαλιτσές και πρώτες ύλες, στα εργοστάσια. Δεν πολυπροσπαθούσαν για να πείσουν τον κόσμο να μην αγοράζει απο τα καταστήματα.

Όταν για μεγάλη τους έκπληξη οι εργοδότες όχι μόνο δεν υποχωρούσαν πάνω στις προτάσεις τους, αλλά με αρκετό θράσος προσπαθούσαν να ριζούν το φταίξιμο για την απεργία στους εργάτες, όταν οι εργοδότες άρχισαν να τους βρίζουν, να τους ειρωνεύονται, να τους απειλούν, να χρησιμοποιούν την αστυνομία για εκφοβισμό τους δείχνοντας την πεισματική προσπάθεια των εργοδοτών να υπερασπιστούν τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα τους.

Τότε οι εργάτες άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι η μέ-

χρι τώρα ύφεση στις σχέσεις τους με τους εργοδότες ήταν γιατί αυτοί δέκθηκαν να πάρουν όλο το βάρος των θυσιών που απαιτούσε η «οικονομική ανοικοδομηση» της Κύπρου. Τότε οδι εργάτες κατάλαβαν ότι για τον εργοδότη, αυτοί δεν ήταν ανθρώπινες υπάρξεις με αξιοπρέπεια και ανάγκες αλλά τα γράναζα της μηχανής που θα του αποφέρει όσο το δυνατό περισσότερο κέρδη.

Αυτή η συνταρακτική αποκαλύψη βοήθησε τους εργάτες να οπλιστούν με αποφασιστικότητα αλλά πολυ περισσότερο με ενότητα για να συνεχίσουν τον - καθοριστικής σημασίας για το εργατικό κίνημα - αγώνα τους.

Το πιο σημαντικό στοιχείο του τελευταίου δεκαπενθήμερου είναι η έμπρακτη συμπαράσταση της βιομηχανίας υπόδουσης στον αγώνα

των βαλιτσοποιών. Στις 7 Νιόβρη πραγματοποιήθηκε ημίωρη στάση εργασίας των υποδηματοποιών Λευκωσίας. Στις 13 Νιόβρη έγινε τριώρη στάση εργασίας και πάλι στην βιομηχανία υπόδησης κατά την διάρκεια της οποίας οι εργαζόμενοι στην υπόδηση ενημερώθηκαν για το πρόβλημα των συναδέλφων τους και πραγματοποιήσαν πικετοφορία στους κυριώτερους δρόμους της Λευκωσίας. Εγκρίθηκε επίσης ψήφισμα το οποίο δόθηκε στο Υπουργείο εργασίας και στο οποίο εκφράζεται η απαίτηση των εργατών για πιο σοβαρή αντιμετώπιση του προβλήματος τους, απο πλευράς του Υπουργείου Εργασίας.

Με την έμπρακτη συμπαράσταση ολόκληρης της εργατικής τάξης της Κύπρου ο αγώνας των απεργών της βαλιτσοποιίας δεν μπορεί παρα να πετύχει.

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ

Για πέντε βδομάδες τώρα οι γενναίοι πρωτοπόροι εργάτες απεργοί στη βαλιτσοποιία αγωνίζονται να ζήσουν με το πενήχρο ανεργιακό επίδομα. Πολλοί έχουν μικρά παιδιά ή ανήλικα αδέρφια κι αδελφές να θρέψουν. Ακλόνητοι όμως κι αποφασισμένοι πιο ατσάλωμένοι τώρα παρα ποτε θα συνεχίσουν τον τίμιο αγώνα και μέσα στο '81 αν χρειαστεί, για το ψωμί το δικό τους κι ολόκληρης της εργατίας. Η εργατική τάξη τους οφείλει κάθε δυνατή χρηματική συνεισφορά. Χαιρετίζουμε την απόφαση των συντεχνιών να προωθήσουν την καταβολή το τέλος του Νιόβρη ενός μεροκάματου απο κάθε εργάτη για τους απεργούς.

Η Συντακτική Επιτροπή της Σ. Εκφρασης μαζί με μερικούς υποστηρικτές της εφημερίδας μάζεψαν το συμβολικό ποσό των £15 που θα καταθέσουν στο απεργιακό ταμείο.

Όποιος άλλος φίλος αναγνώστης ή υποστηρικτής της Εκφρασης θέλει να συνεισφέρει στο απεργιακό ταμείο μπορεί να καταβάλει την εισφορά του είτε σε μέλη της Σ. Εκφρασης στα γραφεία της Εκφρασης είτε να τα ταχυδρομήσει στο Τ.Κ. 5475 (με αναφορά ότι η συνεισφορά προορίζεται για τους απεργούς) είτε να τα καταθέσει απ' ευθείας στο απεργιακό ταμείο.

ΝΑ ΜΗ ΧΑΘΕΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ

Η Ομοσπονδία Εργοδοτών Κύπρου σε δημοσιογραφική διάσκεψη, που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των εικόσαχρόνων της ομοσπονδίας ευχαρίστησε τις συντεχνίες που δήλωσαν ότι αυτά που θα κερδίσουν από τον αγώνα των βαλιτσοποιών δεν θα αποτελέσουν βάση για τις μελλοντικές διεκδικήσεις. (Λήγουν μέσα στο 1980 100 περίπου συμβάσεις).

Η δική μας θέση είναι ότι είτε το θέλουν είτε όχι οι ηγεσίες των συντεχνιών, οι εργαζόμενοι έχουν κάνει τον αγώνα των βαλιτσοποιών δική τους υπόθεση. Εκείνο που πρέπει να γίνει είναι η ολόκληρη η εργατική τάξη να συσπειρωθεί γύρω από κάθε αγώνα εργατικό τώρα και στο μέλλον για να σταματήσει τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες και την εκμετάλλευση.

ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΣΟΜΙΣΘΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η Σ.Ε. με αφορμή το γεγονός της παρατηρούμενης διαφοράς στα αιτήματα αυξημένων ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες εργαζόμενους ετοιμάζει ειδική έρευνα πάνω στα ζητήματα ανισομίσθιας ανδρών και γυναικών.

Καλεί γι' αυτό όλους τους υποστηρίχτες και τις υποστηρίχτριες της καθώς και όσους άλλους (άλλες) ενδιαφέρονται να γράψουν ή να επικοινωνήσουν με την συντακτική επιτροπή.

Εργάτες του Λαϊκού καφεκοπτείου συνδράμουν τους συναδέλφους τους απεργούς

Ανεργοί επιστήμονες

Ο όρος και τα αίτια της ανεργίας, παρ' όλο που η λέξη καθ' αυτή είναι συγκεκριμένη και οι συνέπειες της τραγικές, διαφέρει ανάλογα με την οικονομική πολιτική μιας χώρας. Όμως ορθολογιστικά ανεργία υπάρχει λόγω των νόμων της χαώδους καπιταλιστικής παραγωγής: εκκατομύρια εργάτες δεν βρίσκουν δουλειά και γίνονται πλεονάζον εργατικό δυναμικό. (20-25 εκατομμύρια στις χώρες της Δύσης). Το κυριώτερο αίτιο είναι, η συσσώρευση κεφαλαίου, η συγκέντρωση παραγωγής. Με την ανάπτυξη της τεχνολογίας η ζήτηση εργατικών χεριών περιορίζεται, ενώ πολλοί αγρότες μικροβιομήχανοι, βιοτέχνες και γυναίκες μπαίνουν στην παραγωγή αυξάνοντας τη προσφορά εργατικής δύναμης.

Τώρα όσον αφορά τους άνεργους επιστήμονες που είναι μέρος του εργατικού δυναμικού τα αίτια είναι πολλά. Ειδικά στην Κύπρο είναι ένα πρόβλημα πολύ και το λόγω του μεγάλου αριθμού άνεργων επιστημόνων. Τα αίτια είναι η έλλειψη προγραμματισμένης οικονομικής πολιτικής, η απουσία βασικής βιομηχανίας. Η Κύπρος είναι ένα κράτος με ιδιόμορφη και σκληρή καπιταλιστική δομή με «ελεύθερη» οικονομία που εμπορεύεται και εισάγει τα περισσότερα είδη. Οι πολυεθνικές εταιρείες βασικά τείνουν να ελέγχουν έμμεσα και άμεσα σχεδόν όλη την οικονομία μας. Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, μικρές σε μέγεθος χωρίς πολλές δυνατότητες συναγωνισμού, δεν προσλαμβάνουν επιστημονικό προσωπικό. Αλλά αίτια: 1) η έλλειψη μακροχρόνιου προγραμματισμού με κέντρα ερευνών, 2) η έλλειψη επαγγελματικού προσανατολισμού. Από τις στατιστικές του υπουργείου οικονομικών (ετήσια Έκθεση ανεργίας 1978) οι εγγεγραμμένοι πτυχιούχοι τεχνικοί κατά μέσον όρο είναι 694 σε σύνολο 4.017 ανέργων (13% των ανέργων ενώ άνεργοι γενικά είναι 2% του εργατικού δυναμικού).

Βέβαια αυτοί οι αριθμοί δεν μπορεί να είναι πραγματικοί. Από το πρόγραμμα-έρευνα του Ρ.Ι.Κ. (δημοσίευμα στο περιοδικό Σύμβολη (ΕΝΕΚ) τεύχος 2 1978 σελ. 10) φαίνεται ότι περισσότεροι από 2.300 απόφοιτοι πανεπιστημίων περιμένουν διορισμό στην εκπαίδευση ενώ περισσότεροι από 700 απόφοιτοι

περιμένουν διορισμό από τα Γραφεία εξευρέσεως εργασίας. Οι πιο πάνω αριθμοί είναι μικροί σε σύγκριση με τη πραγματικότητα γιατί πολλοί δεν είναι εγγεγραμμένοι. Οι 3.000 αυτοί άνεργοι επιστήμονες κατανέμονται σε διάφορους κλάδους. Πιο σοβαρά όμως επηρεάζονται οι χημικοί, βιοχημικοί, βιομηχανικοί, μικροβιολόγοι, απόφοιτοι Νομικών Σχολών Δημοσίου Δικαίου και Πολιτικών Επιστημών οι γεωπόνοι, οι οικονομολόγοι και εμπορολόγοι και γενικά οι εκπαιδευτικοί.

Είναι υπεράριθμοι οι περιπτώσεις πτυχιούχων που είναι άνεργοι κατά μέσο όρο 2-3 χρόνια ενώ άλλοι υποαπασχούνται, με ένα εξευτελιστικό μισθό και άλλοι υποαπασχολούνται σε άσχετα επαγγέλματα όπως του ανιδιεύτου εργάτη, σε διάφορους κλάδους της βιομηχανίας, χτίστη, κουλουρα, πογιάτση, πλασική, πωλητή, υπαλλήλου σε ταξιδιωτικά και άλλα γραφεία.

Τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα είναι πολλά και επίσημα για τους άνεργους επιστήμονες.

Η φθορά που προκαλείται από την ανεργία ή την υποαπασχόληση είναι τεράστια και επίσημα ακόμη για το ίδιο το κράτος.

Ένα μεγάλο ποσοστό μεταναστεύει στο εξωτερικό, Ευρώπη, Ελλάδα και Αραβικές χώρες για να επιβιώσει.

Είναι σκανδαλώδες να έχουμε καταρτισμένο επιστημονικό προσωπικό και να μένει ανεκμετάλλευτο, και να το εκμεταλλεύεται μια ξένη χώρα που δεν έχει ξοδεύσει τίποτα για την μόρφωση του. (βλ. άρθρο Μετανάστευση Εγκεφάλων του Σάββα Παύλου σελ. 7 Σοσιαλιστική Έκφραση αρ. 90).

Γιατί η εκπαίδευση είναι μία δημιουργική επένδυση, ένας απαραίτητος παράγοντας στην οικονομική ανάπτυξη για οποιοδήποτε καθεστώς ή κοινωνία.

Η επιστημονική και τεχνική συγκρότηση ανθρώπων είναι η καλύτερη επένδυση κεφαλαίου.

Εξ άλλου τα λεφτά που ξοδεύονται από το κράτος και την οικογένεια για τη μόρφωση σ' όλα τα επίπεδα είναι τεράστια. Το συνάλλαγμα που βγαίνει έξω από τη χώρα για τις πτυχιακές σπουδές και η οικονομική επένδυση που γίνεται μόνον ανεκμετάλλευτα και τα εκμεταλλεύονται ξένοι καπιταλιστές.

Κι ύστερα λέμε τα μεγάλα λόγια για τη σημασία της Παιδείας και το ρόλο της για την ανάπτυξη και την Ειρήνη.

Εισηγήσεις

— Δημιουργία Μακροχρόνιου Προγραμματισμού (Planning) με κέντρα ερευνών και μελετών.

— Δημιουργία πάνω σε επιστημονική βάση, επαγγελματικού Προσανατολισμού, έτσι που το σύστημα στην Εκπαίδευση να μπορεί να αποδίδει και να καλύπτει τις ανάγκες του τόπου, να καταρτίζει ειδικό τεχνικό προσωπικό.

Σίγουρα λόγω της καπιταλιστικής δομής της οικονομίας μας δεν μπορούν να ελεγχθούν ούτε να προγραμματιστούν σε μακροχρόνιο βάση οι ανάγκες σε επιστημονικό προσωπικό.

— Στο δημόσιο τομέα αλλά ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα, να βρεθούν τρόποι να βελτιωθεί η ικανότητα να απορροφάται επιστημονικό προσωπικό.

Ειδικές Εισηγήσεις

Αδιόριστοι καθηγητές

- 1) Να μειωθεί ο αριθμός των μαθητών στις τάξεις
- 2) Μείωση των ωρών, από 26 σε 22.
- 3) Οι συνταξιούχοι στον κρατικό μηχανισμό να αντικατασταθούν με νέους
- 4) Να μειωθεί το όριο συντάξεως έτσι που να προσλαμβάνονται νέοι
- 5) Να απασχοληθούν στον κρατικό μηχανισμό και σε κυβερνητικά Ινστιτούτα

Χημικοί-Βιομήχανοι

- 1) Κατοχύρωση του επαγγέλματος
- 2) Να υποχρεωθεί ο ιδιωτικός τομέας δια νόμου, να απασχολεί στην βιομηχανία υπευθύνους χημικούς-βιομηχανικούς (όπως τρόφιμα, μακαλλυντικά, απορρυπαντικά, φάρμακα).
- 3) Έλεγχος των προϊόντων
- 4) Να γίνει κρατικό εργαστασιο Φαρμάκων.

Πιστεύω ότι μόνο με ένα σοσιαλιστικό κράτος μπορούμε να λύσουμε ριζικά το πρόβλημα γιατί σ' ένα σοσιαλιστικό κράτος η εξεύρεση εργασίας του ολικού εργατικού δυναμικού (μέρος του είναι και οι επιστήμονες) είναι αλληλένδετη με την εφαρμογή μιας πολιτικής για δίκαιη μισθοδοσία, της οργάνωσης και της κοινωνικής προστασίας των εργατών και της ίσης κατανομής των αγαθών και των καθηκόντων της Ανάπτυξης. Τέλος στο σοσιαλισμό η εξεύρεση εργασίας στο σύνολο του εργατικού δυναμικού είναι αναφαίρετο δικαίωμα κάθε πολίτη.

Λ.Α.Α.
Ανεργός
Βιοχημικός

Επιστολή στην Έκφραση

Παρίσι 28.10.80

Αγαπητή Σύνταξη,

Θα ήθελα να θέσω εδώ ένα πρόβλημα που μέχρι τώρα δεν είδα στη εφημερίδα σας. Το πρόβλημα της γυναίκας, της Κύπριας γυναίκας. Μιλώντας για την εργατική τάξη πρέπει να δούμε επίσης πως η γυναίκα εργάτρια είναι ακόμη πιο καταπιεσμένη από τον εργάτη. Στα εργοστάσια μια εργάτρια και ένας εργάτης που κάμνουν την ίδια δουλειά δεν πληρώνονται τον ίδιο μισθό. Μέχρι τότε η Κύπρια γυναίκα θα ανέχεται αυτή τη διαφορά, την υβριστική διαφορά θέλω να πω. Δεν είμαστε πια στο 18ο αιώνα. Η γυναίκα προσπαθεί κι αγωνίζεται για να βρει τη θέση της στην κοινωνία. Για την ισότητα της με τον άνδρα. Ζώντας σε μια καπιταλιστική κοινωνία, μια κοινωνία φτιαγμένη για τον άνδρα, η γυναίκα έχει ένα δευτερεύοντα ρόλο (σύζυγος, υπηρέτρια, νοσοκόμα) για τον Αφέντη.

Απ' ότι είδα στην εφημερίδα σας (αρ. φύλλου 92) ήδη στη πρόσληψη κερδίζουν πιο λίγα. Αυτό είναι σκανδαλώδες. Για άδεια έχουν 15 μέρες τον χρόνο! 15 μέρες γιατί; Γιατι κλείνουν τα εργοστάσια. Κι αν αύριο οι καπιταλιστές λόγω κρίσης αποφασίσουν να... μην κλείνουν; Αυτό είναι απάισιο, απάνθρωπο. Όταν βλέπουμε τους κυβερνητικούς νόχουν 40 μέρες άδεια... Γιατι αυτο; Κουράζονται τόσο πολύ καθισμένοι στα γραφεία τους ώστε χρειάζονται

40 μέρες άδεια, κι ο εργάτης που με το αίμα του και τον ιδρώτα του βγάξει το ψωμί του (το βγάξει;) μόνο 15 μέρες.

Το άλλο θέμα είναι ο... ένας μήνας άδεια τοκετού! Μήπως το μωρό μιας εργάτριας διαφέρει από το μωρό μιας δασκάλας ή μιας καθηγήτριας; Σ' ένα μήνα η γυναίκα δεν έχει καν βρει τον εαυτό της. Κι το μωρό; Δεν είμαστε ζώα που αφήνουν τα μικρά τους να επιζήσουν μόνα. Έχει ανάγκη τη μάνα του (και τον πατέρα του). Την παρουσία τους. Υπάρχουν φυσικά οι σταθμοί. Ένα μωρό που μεγαλώνει «κλεισμένο» σ' ένα σταθμό κι ένα μωρό που μεγαλώνει με τη μάνα του δεν είναι το ίδιο. Και οι κύριοι καπιταλιστές καλά κάνουν να πάρουν ορισμένα μαθήματα ψυχολογίας κι ανθρωπισμού. Οι γυναίκες εδώ έχουν 3 ή κι 6 μήνες άδεια ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ. Γιατι όχι και οι Κύπριες γυναίκες; Η μήπως δεν είμαστε στο ίδιο επίπεδο με τις Ευρωπαϊκές;

Ξέρω πως η ηγεσία των συντεχνιών μας στη Κύπρο δεν ασχολείται με «δευτερεύοντες παράγοντες». Στις γυναίκες τις ίδιες μένει να διεκδικήσουν τη θέση τους στην κοινωνία αν χρειαστεί όχι μόνο με διαλόγους! «Η δε γυνή να...ΜΗΝ φοβείται τον άνδρα».

Ευχαριστώ πολύ
■ συντρόφισσα Λένια

Πήραμε την επιστολή της συντρόφισσας Λένιας ενώ είμαστε στη μέση μεγάλης έρευνας για την ανισομίσθια των γυναικών. Έτσι ελπίζουμε να ικανοποιηθεί η συντρόφισσα που ασχολούμαστε με το θέμα που παραπονιέται πως δεν το «είδε μέχρι τώρα στην εφημερίδα μας». Πάντως δεν έχει δίκαιο. Με το «γυναίκείο ζήτημα» η Σ.Ε. ασχολήθηκε πολλές φορές. Θυμίζουμε στη συντρόφισσα τη μεγάλη συζήτηση που κράτησε από τον Ιούλιο μέχρι τον Νοβέρη μέσα από την Έκφραση για το γυναικείο ζήτημα. (Αρ. φύλλου 44-45-46-48-49). Επίσης θυμίζουμε τη συζήτηση Σ.Ε. — Ηγεσίας Π.Ε.Ο για την ανισομίσθια ανδρών-γυναικών (Αρ. φύλλου 37) τη συζήτηση με τη «προοδευτική γυναικεία κίνηση Λεμεσού» («επειδή είμαστε γυναίκες» και «επειδή είμαστε Μαρξίστες» αρ. φύλλου 70 και 71) και άλλα πολλά άρθρα έρευνας και μελέτες. Σχεδόν σε κάθε έρευνα σε εργοστάσια για τις συνθήκες δουλειάς παίρναμε και το θέμα της καταπίεσης της γυναίκας που το βλέπουμε μέσα στα πλαίσια της γενικότερης καταπίεσης της εργατικής τάξης μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα.

Συντακτική Επιτροπή

ΕΝΩ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ

Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ ΕΝΤΕΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΔΙΩΓΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Νέες αποβολές από το κόμμα, καθαιρέσεις από ηγετικά πόστα μέσα στο κόμμα και «δικές» στελεχών της αριστερας πτέρυγας της ΕΔΕΚ φαίνεται να είναι η πρωταρχική απασχόληση της κομματικής γραφειοκρατίας τις τελευταίες βδομάδες. Τη στιγμή που η πολιτική αστάθεια στον τόπο φτάνει σε χωρίς προηγούμενο επίπεδα, τη στιγμή που ο κίνδυνος μιας Συναγερμικής εκλογικής επικράτησης είναι σοβαρό ενδεχόμενο η κομματική ηγεσία αγωνίζεται να ξεριζώσει το μαρξισμό από το κόμμα.

Έτσι στη Λευκωσία κάθε Δευτέρα στις συνεδρίες της Επαρχιακής επιτροπής γίνονται «δικές» στελεχών με την κατηγορία ότι πουλούσαν την «Σοσιαλιστική Έκφραση» ή ακόμα ότι υποστηρίζουν τις απόψεις της «Σ.Ε.». Μερικές από αυτές τις δικές κατάληξαν σε διαγραφές από το κόμμα ενώ άλλες ακόμα εκκρεμούν. Ακόμα η προετοιμασία

της Επαρχιακής Συνδιάσκεψης Λευκωσίας που θα γίνει σύντομα έχει όλα τα χαρακτηριστικά της νοθείας και του αποκλεισμού αριστερών στελεχών που παρατηρήθηκαν στο Γ' Συνέδριο του κόμματος.

Η ποιότητα της Συνδιάσκεψης κρατείται χαμηλά, με δυο πολύ φτωχα κείμενα (οργανωτικό και καθήκοντα για τις εκλογές) από τα οποία λείπει οποιαδήποτε σοβαρή

αναφορά για τη δράση και την κατάσταση του κόμματος στη Λευκωσία όπως και οποιαδήποτε προοπτική για το μέλλον. Η εκλογή των αντιπροσώπων γίνεται βεβιασμένα χωρίς την συζήτηση των εγγράφων στις ομάδες βάσης ενώ στις περισσότερες περιπτώσεις δεν γίνεται καμμία εκλογή: οι αντιπρόσωποι διορίζονται από την Ε.Ε. Το πολιτικό έγγραφο δεν έχει καν δοθεί προς συζήτηση. Όλα αυτά αποσκοπούν στην φίμωση οποιασδήποτε προσπάθειας κριτικής τόσο για την πολιτική του κόμματος όσο και για την διαλυτική δράση της Ε.Ε. που έχει κυριολεκτικά σπαραλιάσει την οργανωμένη δράση του κόμματος.

Οι διωγμοί της αριστερας δεν περιορίζονται στη Λευκωσία. Στη Πάφο γίνεται προσπάθεια αλλοίωσης της Ε.Ε. με αποπομπές από το

σώμα τίμιων στελεχών και την αντικατάστασή τους με πειθήνια όργανα της γραφειοκρατίας χωρίς καμμία καταστατική διαδικασία αλλά με διατάγματα από τη Λευκωσία. Επίσης υπάρχουν φήμες για παραίτηση ανώτατου στελέχους του κόμματος από το Πολιτικό Γραφείο σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την καταστρεπτική πολιτική της γραφειοκρατίας.

Η ειρωνία είναι ότι αυτά γίνονται ταυτόχρονα με το κάλεσμα για ένα «ευρύ μέτωπο εθνικής σωτηρίας». Φαίνεται πως για την κομματική ηγεσία θέση σ' αυτό το μέτωπο μπορούν να έχουν οι εξωκομματικοί καιροσκόποι αλλά όχι τα αριστερα στελέχη της ΕΔΕΚ. Η κομματική γραφειοκρατία, μεθυσμένη από την «επιτυχία» της να αποβάλει την συνταχτική επιτροπή της «Σ.Ε.» αλλά και τρομοκρατημένη μπροστά στο πολιτικό της αδιέξοδο προκαλεί επικίνδυνα τη βάση του κόμματος.

Ήδη οι πραγματικοί στόχοι της δεξιάς πτέρυγας άρχισαν να γίνονται κατανο-

ητοι από τα μέλη του κόμματος. Το αδιέξοδο και ο καιροσκοπισμός της πολιτικής της μπαίνουν ανάγλυφα σε αντιπαράθεση με τη δικαίωση των απόψεων της αριστερας. Ο κίνδυνος σήμερα είναι να χάσουν τα καλύτερα στελέχη του κόμματος, απογοητευμένα από την ανικανότητα της Κ.Ε. να καθοδηγήσει το κόμμα σωστά.

Ωστόσο η μάχη για μια ΕΔΕΚ δυνατή, μια ΕΔΕΚ που να μπορεί να καθοδηγήσει σωστά το εργατικό κίνημα δεν έχει ακόμα χαθεί. Τα τίμια μέλη του κόμματος, οι τίμιοι αγωνιστές αποτελούν την μεγάλη πλειοψηφία της βάσης. Ο αγώνας για μια σωστή πολιτική τοποθέτηση, ο αγώνας για τη διασφάλιση των δημοκρατικών διαδικασιών μέσα στο κόμμα, κόντρα στις μηχανοραφίες της γραφειοκρατίας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για μια εκλογική επιτυχία της ΕΔΕΚ.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μέχρι σήμερα £1016.850 μιλς ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΡΑΝΟΣ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Ο σύντροφος Μεσεβρινος μας θυμάται
απο τη Σουηδία

Ενώ μας μένει 1 1/2 μήνας μέχρι το τέλος του χρόνου - με το σεβαστο ποσό που μαζεύτηκε το μήνα που πέρασε - καλύψαμε γύρω στο 33% του στόχου μας των £3.000.

Με το Χριστουγεννιάτικο χορό που οργανώνει η Σ. Έκφραση ελπίζουμε να πλησιάσουμε αν όχι να καλύψουμε αυτό το στόχο. Ένα στόχο με την κάλυψη του οποίου θα καταφέρει να επιβιώσει οικονομικά η Σ. Έκφραση για να συνεχίσει το σκληρό της αγώνα - αγώνα των εργαζομένων και της νεολαίας - για τα εργατικά δίκαια, για τις πολιτικές ελευθερίες και δικαιώματα για τη λευτερία και το σοσιαλισμό.

Η δύσκολη περίοδος στην οποία μπαίνουμε στην οποία θα επιχειρηθεί ένα ανελέητο χτύπημα του βιοτικού επιπέδου και των πολιτικών δικαιωμάτων της εργατικής τάξης και του λαού θα φορτώσει στην Σ. Έκφραση νέα σοβαρά καθήκοντα. Καθήκοντα που δεν θα μπορέσει να εκπληρώσει χωρίς οικονομική ενίσχυση. Με το νέο χρόνο ο στόχος μας θα χρειαστεί να γίνει πολλαπλάσιος των £3000. Ας κάνουμε λοιπόν το παν για να καλύψουμε αυτό το στόχο για να μην πέσουμε στο

πλήν και να φορτώσουμε μεγάλο μέρος του στόχου μας στο νέο χρόνο.

Ο μήνας που
πέρασε
£520.350 μιλς

Το μήνα που πέρασε φάνηκε πως οι υποστηρικτές της Έκφρασης έχουν πολύ ψήλα στη συνείδηση τους την εφημερίδα τους. Χρειαστήκαμε επειγόντως £500 για μια έκτακτη σοβαρή ανάγκη που καλύφθηκε σχεδόν ολόκληρη μέσα σε λίγες μέρες χάρη στην ευσυνειδησία τους. Γι' αυτό τον ειδικό έρανο πήραμε £200 από 4 συντρόφους της Λευκωσίας (τον Θ.Δ. τον Ζ.Π. τον Γ.Χ. και τον Α.Δ.). £92 από 14 συντρόφους της Λεμεσού (Π.Π. και Χ.Π. £40, Τηλ. £10, Π.Σ. και Λ.Σ. £5, Ν., Ν.Μ., Χ.Δ., Χ.Α και Σ.Κ. από £5 και μικρότερα ποσά από Τ.Χ., Α.Χ. και Τ.Ν.) και £50 από 8 συντρόφους στην Πάφο.

Ιδιαίτερη ήταν η χάρη μας από την επικοινωνία μας μ' ένα πολύ αγαπητό συντρόφο το δάσκαλο Μεσεβρινο που μας έστειλε 15 Αγγλικές λίρες. (£12.600 μιλς) από τη Σουηδία. Μια συντρόφισσα από τη Γαλλία μας έστειλε 100 φράγκα (£8.500 μιλς). Πέντε στενοί συνεργάτες της Έκφρασης μας έδωσαν από £20 ο καθένας, λεφτά που βγήκαν με πολύ μόχθο και ιδρώτα και που εκτιμούνται ιδιαίτερα. 3 άλλοι σύντροφοι μας έδωσαν από £10. Ο σύντροφος Σ. από τον Αγ. Δομέτιο μας έδωσε £10 από λεφτά που μάζεψε και από γενναία (παρα τις τρομερές οικονομικές του δυσκολίες) εισφορά δική του. Άλλες £17.250 μιλς μαζεύτηκαν από μίνι-έρανο σε συγκέντρωση φίλων της εφημερίδας.

Τελειώνοντας θυμίζουμε στους φίλους και υποστηρικτές μας πως εμείς δεν έχουμε ούτε είχαμε καμμία συνδρομή από το ταμείο Αλληλοβοήθειας ούτε εξ' άλλου έχουμε κανένα προστάτη να μας βάλει διαφήμιση στην τηλεόραση και τις καθημερινές εφημερίδες ούτε κανένα καπιταλιστή να μας πατρωνάει.

Για να ζήσει η Έκφραση βασίζεται πάνω σας. Χωρίς τη συνδρομή σας η εφημερίδα ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΘΕΙ. Στείλτε μας λοιπόν τη συμβολή σας όσο μικρή και νάναι και να είστε σίγουροι ότι θα αξιολογηθεί μέχρι το τελευταίο μιλς.

ΓΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΣΩ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ:
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ Τ.Κ. 5475
ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

ΑΔΟΥΛΩΤΗ ΚΕΡΥΝΕΙΑ

Ένα συνέδριο - μια διαπίστωση

Μόνο ο αγώνας

της εργατικής τάξης

δίνει τη λύση

Το σωματείο προσφύγων «Αδούλωτη Κερύνεια» πραγματοποίησε την περασμένη Κυριακή 9.11.80 ένα «έκτακτο συνέδριο» με το οποίο ζητούσε από τους πάντες, (Κράτος-Εκκλησία-κόμματα) να τοποθετηθούν πάνω στο κρίσιμο ερώτημα «η τύχη όλων των προσφύγων».

Όλοι σχεδόν παρευρέθηκαν εκτός από την ηγεσία του ΑΚΕΛ. Τα δικαιολογητικά που ανέφερε στην επιστολή του ο κ. Παπαϊωάννου ίσως να πείθουν μόνο τους οπαδούς του ΑΚΕΛ. Με τη στάση της αυτή η ηγεσία του ΑΚΕΛ για μια ακόμα φορά «ένειψε τας χείρας της» σε τόσο σημαντικό πρόβλημα του λαού και ιδιαίτερα της εργατικής τάξης γιατί τέτοια είναι η πλειοψηφία των κατοίκων της Επαρχίας Κερύνειας.

Οι υπόλοιποι αναγκάστηκαν να πάρουν θέση έστω και φραστικά. Είναι ξεκάθαρο γιατί όλοι έδωσαν υποσχέσεις και παχια λόγια. Πολλοί δημαγωγούσαν έχοντας στο μυαλό τους τις κάλπες που ετοιμάζονται να στηθούν.

Όμως αν οι Κερυνειώτες πρόσφυγες μαζί με το σωματείο τους ήθελαν μια πιο ξεκάθαρη το-

ποθέτηση γιατί σήμερα αναγκάζονται να ζητούν μ' ένα συνέδριο έκτακτο τη θέση όλων για ένα τόσο σημαντικό θέμα, θα ήταν σωστό να διερωτηθούν οι ίδιοι πως φτάσαμε μέχρι εδώ. Κι αν πραγματικά έχουν διάθεση ν' αγωνιστούν για μια Ελεύθερη Κερύνεια σε μια Ελεύθερη Κύπρο μόνο ένας μπορεί να είναι ο στόχος τους. α) Ν' απομονώσουν όλους εκείνους που ήταν η αιτία να γίνουν πρόσφυγες, β) Όλους εκείνους που θέλουν να τους πουλήσουν για ανταλλάγματα γ) Εκείνους που τους θεωρούν ψηφοδέλτια.

Αρχίζει να γίνεται ξεκάθαρο ότι την Κύπρο και την Κερύνεια δεν μπορεί να την ελευθερώσει ούτε ένα όνομα-ούτε ένα σύνθημα-ούτε το παραδοσιακό Κατεστημένο που είναι και ένοχο για όσα έχουν δημιουργηθεί, σε συνεργασία με το Κεφάλαιο.

Αν θα ξαναπάμε στην Κερύνεια θα φτάσουμε στο κάστρο της με τη σημαία του σοσιαλισμού που μόνο τα εργατικά χέρια Ελληνοκυπριακά-Τουρκοκυπριακά μπορούν να το πετύχουν.

Γ. Τζίβας

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Αγαπητή συντάξη της Σ.Ε.

Οι καθηγητές βρίσκονται εδώ και μέρες σε αγωνιστική κινητοποίηση. Η συμφωνία που υπόγραψε η συνδικαλιστική τους οργάνωση ΟΕΛΜΕΚ με την Κυβέρνηση κινδυνεύει να ακυρωθεί. Η Κυβέρνηση προσπαθεί να ματαιώσει την εφαρμογή της και ζητά να ανασταλεί και να τροποποιηθεί μέρος της συμφωνίας που η ΙΔΙΑ έχει υπογράψει. Η στάση αυτή της Κυβέρνησης είναι από τα χειρότερα δείγματα εργοδοτικής συμπεριφοράς. Δεν είναι όμως τυχαία η στάση της εργοδοσίας-Κυβέρνησης κι ούτε αποτελεί ξεκάρφη ενέργεια ή καπρίσιο-της.

Το μήνα αυτό καθώς και τον επόμενο λήγουν δεκάδες συλλογικές συμβάσεις ανάμεσα στους εργαζομένους και την εργοδοσία. Οι εργαζόμενοι έχουν νέα αιτήματα και διεκδικήσεις και η Κυβέρνηση της αστικής τάξης προσπαθεί να λβρει τρόπους να μην τα ικανοποιήσει.

Αν η Κυβέρνηση καταφέρει να ακυρώσει μέρος της συμφωνίας που υπόγραψε με την ΟΕΛΜΕΚ θα δημιουργήσει ένα ισχυρό δεδομένο υπέρ του κεφαλαίου. Μετα τις συνεχείς δικαιολογίες ότι υπάρχει οικονομική κρίση γι' αυτό και πρέπει οι εργαζόμενοι να μην έχουν απαιτήσεις (πάντα οι εργαζόμενοι πρέπει να τα πληρώνουν όλα) θα έχει και το επιχείρημα ότι μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, συμφωνία που υπόγραψε με τους καθηγητές δεν μπαίνει σε εφαρμογή, πως λοιπόν άλλοι έρχονται να ζη-

τούν νέα αιτήματα.

Έτσι λοιπόν αν η Κυβέρνηση δεν στείλει την συμφωνία με την ΟΕΛΜΕΚ στη βουλή και καταφέρει να περάσει ανώδυνη αυτή την ενέργεια της θα προκαλέσει ένα γενικό αίσθημα ηττοπάθειας στο συνδικαλιστικό κίνημα. Κι η Κυβέρνηση με την εργοδοσία θα περάσουν στην επίθεση ενάντια στα αποκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων και στις νέες διεκδικήσεις τους. Αν οι καθηγητές με τον αγώνα τους καταφέρουν να κερδίσουν το δικαίωμα αίτημα τους (η συμφωνία με την αξιολόγηση να πάει στη Βουλή) θα προκαλέσουν ευνοϊκές εξελίξεις στο συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων της Κύπρου.

Γι' αυτό και η Κυβέρνηση κρατά αυτή την προκλητική και επιθετική στάση απέναντι στους καθηγητές όπως και στους εργαζομένους των βαλιτοποιείων που είναι πραγματικά πρωτοφανής στάση για τα κυπριακά δεδομένα των τελευταίων χρόνων (μπούκοτάρισμα, συμφωνίας που η ίδια υπόγραψε με τους καθηγητές, προκλήσεις της αστυνομίας ενάντια στους απεργούς βαλιτοποιείας κ.λ.π.).

Όμως η εμμονή των εργατών βαλιτοποιείας που συνεχίζουν απότομα την απεργία διαρκείας και των καθηγητών που με απεργίες, στάσεις εργασίας, πορείες, απεργίες πείνας και συγκεντρώσεις συνεχίζουν τον αγώνα τους δείχνουν ότι η προσπάθεια της εργοδοσίας και της αστικής Κυβέρνησης δεν θα περάσει.

Εκπαιδευτικός

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ (Τυπογραφικά)

«Κοινωνία με τα επαναστατικά σου προϊόντα και την επαναστατική σου μόδα. Οι άνθρωποι πειθαρχημένα τρέχουν στη δουλειά για να τα αγοράσουν. Κοινωνία της παραδοχής και του συμβιβασμού, διαμαρτυρημένα γραμμάτια στο κουτί του ταχυδρομείου μου που αμφισβητούν την πιστωτική μου εντιμότητα. Όπου τα βρίσκω κάθε τόσο μαζί με τους λογαριασμούς νερο, ρεύμα, τηλέφωνο, σκύβαλα, διαφημιστικά έντυπα και προεκλογικά φυλλάδια υποψηφίων βουλευτών ενώ εγώ περιμένω με αδημονία το γράμμα σου που δεν λέει να φτάσει.»

(Απο το ανέκδοτο μυθιστόρημα «Η μοναξιά του λαϊκού μετώπου» του Σ.Π.).

Τη Κυριακή 2 του Νιόβρη κυκλοφόρησε η Χαραυγή σε μια πραγματικά επαναστατική έκδοση. Σε νέο σχήμα, σε νέα τυπογραφικά μηχανήματα (φωτοσυνθετικά) με πολυχρωμίες, με νέες στήλες με πρωτότυπη σελιδοποίηση, και με πλούσια ύλη 16 σελίδων. Με το νέο φωτοσυνθετικό τρόπο εκτύπωσης η Χαραυγή συνεχίζει την έκδοσή της. Η έκδοση της Κυριακής 2 του Νιόβρη που έχουμε στα χέρια μας είναι μια επανάσταση στο χώρο της τυπογραφικής εκτύπωσης και εμφάνισης εφημερίδων στη Κύπρο. Όμως το περιεχόμενο της εφημερίδας ήταν ολοκάθαρα συμβιβαστικό. Μέσα σ' ένα έντυπο ενός κόμματος της αριστερας βλέπουμε μια συμπλευση με την αστική τάξη, κι ένα ολοκάθαρα διακηρυγμένο συμβιβασμό για το κλείσιμο του Κυπριακού.

Στη πρώτη σελίδα ο Παπαϊωάννου μιλά για τη συμβιβαστική πορεία σχετικά με το κλείσιμο του Κυπριακού.

Στην πέμπτη σελίδα ο Γ.Γ. της Π.Ε.Ο Ζιαρτίδης μιλά για το πρόβλημα της ανεργίας και για τη λύση του δίνοντας συμβουλές στην Κυβέρνηση και την αστική τάξη χωρίς έστω και μια μικρή αμφισβήτηση του κεφαλαίου.

Παρόμοιες συμβιβαστικές θέσεις προβάλλονται και για άλλα ζητήματα. Έτσι η Χαραυγή μένει στην πρωτοπορεία μόνο για τη φωτοσυνθετική εκτύπωση της.

Όλα τα πιο πάνω γράφτηκαν όχι από κανένα αριστερό μιζερταπισμό ή ασκητισμό, ότι δηλαδή τα έντυπα της αριστερας πρέπει

να είναι κακότεχνά προχειροδουλεμένα με φτωχικά μέσα τυπωμένα.

Αντίθετα είμαστε υπέρ της τεχνικής αρτιότητας όταν πηγαίνει παράλληλα με την κριτική όξυνση και τη πολιτική-κοινωνική πρωτοπορεία.

Όμως πολλές φορές στη πορεία των αριστερων κομμάτων η γραφειοκρατία και η ενσωμάτωση της μέσα στο αστικό κοινοβουλευτικό παιχνίδι δημιουργεί

ΧΑΡΑΥΓΗ

πολυτελή κομματικά χτίρια, κοινωνικό στάτους, τεχνικά άριτες εφημερίδες κ.λ.π. και ταυτόχρονα μια γραμμή πολιτικής που είναι συμβιβαστική.

Όπως λέει και ο Χρίστος Μαυρης στο βιβλίο ποιημάτων του «Οι θέσεις του Απρίλη» (Λεμεσός 1980)

«Κι οι θέσεις του Απρίλη του άλλου Βλαδίμηρου κατεφυγμένες και στη σκόνη πνιγμένες στα ράφια της βιβλιοθήκης Του καινούργιου χιριού του κόμματος παραμελούνται»

Και συμπληρώνουμε κι' εμείς. Και στα καινούργια χτίρια, και στις καλοτυπωμένες (μόνο) εφημερίδες και στα ταξίδια στο εξωτερικό και στις καλοοργανωμένες συγκεντρώσεις - κοκταίηλ για την τάδε επέτειο κ.λ.π. κ.λ.π. Σ.Π.

ΠΟΡΕΙΑ

Είχαν χαράξει το δρόμο τους

Είχαν αποφασίσει αμετάκλητα

Γνώριζαν πως βάδιζαν χωρίς δεκανίκια

Γνώριζαν πως θα τους κυνηγούσαν

Ήταν λίγοι, μα και πολλοί

Ήταν μικροί, μα και μεγάλοι

Προχωρούσαν χωρίς πισωγυρισμάτα,

μ' ένα ανεξήγητο χαμόγελο στα χείλη.

Γι' αυτούς δεν υπήρχαν πια ταφτότητες,

δεν υπήρχαν φόρμουλες καλής διαγωγής.

Υπήρχε μονάχα η αγάπη σε κάτι πούχε

πουληθεί σε ένα όραμα

Κάποιοι, μέσα σε θλιμμένες αίθουσες,

τους παρακολουθούσαν να ξεμακραίνουν,

μ' ένα αίσθημα αποδοκιμασίας, και ζηλειας

συνάμα.

Κάποιοι άλλοι, μέσα σε άνετα γραφεία,

τους έλεγαν «μπράβο!», τους χειροκροτούσαν.

Επειτα, έπειτα απο λίγο τους ξεχνούσαν κι αυτοί.

Και επιτέλους άρχισαν να καταλαβαίνουν,

Άρχισαν να καταλαβαίνουν πως είχαν πουληθεί.

Πως ήταν προγραμματικά μόνοι,

και πως μόνοι έπρεπε να συνεχίσουν

Φοίβος

17 του Νιόβρη

Οι φοιτητές γαντζώθηκαν στα κάγκελα του προαυλίου. Τα πανω, μια μόνιμη πρόκληση στα φασιστικά μάτια, έμεναν ατάραχα μπροστά στη μαύρη μάσκα των ανθρώπων με τα κλοπς. Οι κραυγες και τα συνθήματα πυκνωναν συνέχεια: «Λαε, κατέβα στον Αγώνα» - «Ψωμι - Παιδεία - Ελευθερία» - «Λαε πείνας γιατί τους προσκίνας» - «Λαε πολέμα σου πίνουνε το αίμα».

Ενας άντρας καμία σαρανταπενταρια χρονων κοντοστάθηκε στη γωνία του δρόμου. «Κάτι θα γίνει» σκέφτηκε αμέσως. Ακούμπησε τη τσάντα που κουβαλούσε το μεσημεριανό φαγητό χάμω και κάθησε στο πεζούλι κρατώντας με τα δυο χέρια το κεφάλι του.

Άρχισε να σουρουπώνει κι ο κόσμος πυκνωνε έξω στους δρόμους. Χιλιάδες αναμμένα μάτια άναβαν φωτιες να κάψουν τη χούντα και το φάσιζμο. Ο ήλιος έφευγε στη δύση ζηλεύοντας το «ηλιο» που τον τύφλωνε απο το κτίριο της σχολής του Πολυτεχνείου στις 17 του Νιόβρη 1973...

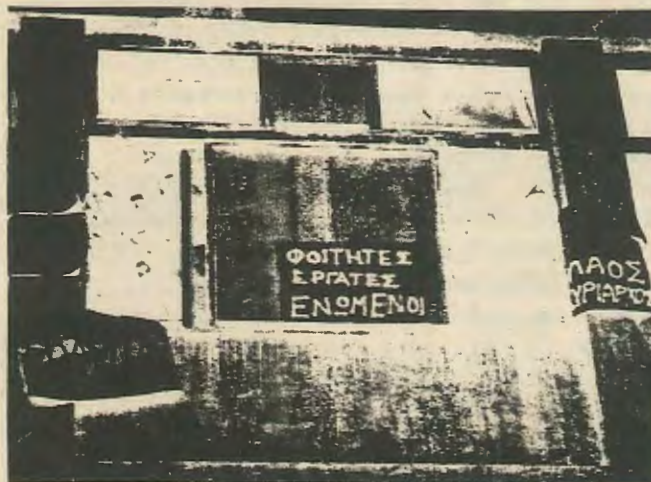
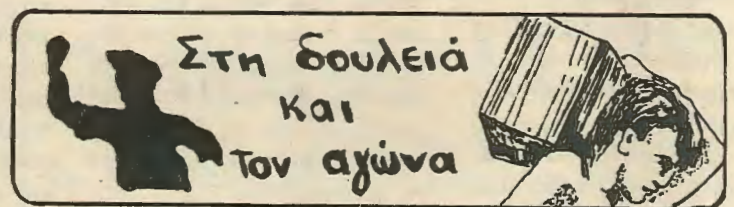
Ο Αντρέας άρπαξε τη τσάντα απο χάμω και την πέρασε στον ώμο. «Τι δουλειά έχω εγώ μ' αυτούς» συλλογίστηκε. «Αργησα και θ' ανησυχεί η οικογε-

νεια» συμπλήρωσε μέσα-στο ανήσυχο μυαλο του. «Πάμε να φύγουμε», μονολόγησε ψιθυριστά που τον άκουσε ένας νεαρός που στεκόταν δίπλα του. Σαν να προσβάστηκε και στριφογύρισε το κεφάλι γυρεύοντας τόπο για να φύγει. Ξεκίνησε με βήμα γυργο...

Θάκανε καμία δεκαρία βήματα οπότε ακούστηκε το μεγάλο φωνο να ουρλιάζει. «Εδώ Πολυτεχνείο, Εδώ Πολυτεχνείο. Λαε της Αθήνας, Λαε της Ελλάδας. Απόψε δεν αναβουμε φωτιες. Απόψε δεν αναβουμε φωτιες. Απόψε ανάβουμε πυρκαγιες αντίστασης να κάψουμε την Αθήνα και μετα την Ελλάδα. Λαε της Αθήνας, λαε της Ελλάδας. Απόψε πεθαίνει ο φασισμος».

Χιλιάδες γροθιές υψώνονται και κινούνται ρυθμικά. «Απόψε πεθαίνει ο φασισμος - Λαε, Λαε, απόψε ή ποτε!»

Ο Αντρέας γύρισε σαν κάποιος να τον κτύπησε στο αβέρκο. Ο νεαρός τον κοιτούσε τώρα κατάματα στα μάτια... Έκανε να φύγει αλλά τα πόδια του σαν να γίνανε μολυβένια. Η καρδιά του κτυπούσε σαν νταμπούρλο. Ο νεαρός τον κοιτούσε συνέχεια

μεσ' τα μάτια. θάταν καμία εικοσαρια χρονων και φορούσε μια μηχανική ρόμπα.

Ξαφνικά ακούστηκαν οι ερπύστριες που βυζάνουν την άσφαλο. Οι μαύροι άνθρωποι κινήθηκαν απειλητικά. Βρίξαν και πυροβολούσαν στον αέρα. Άκουσε ένα βογγητο δίπλα του... Κάποιος έπεφτε. Μετά κόλαση και φωτιά.

Το πρωι ο Αντρέας κοντοστάθηκε στη γωνία του δρόμου έξω απο το Πολυτεχνείο. Ενας

εργάτης του Δήμου Αθηνων σκούπιζε απο το δρόμο τα αίματα και τις ακαθαρσίες.

Μια μηχανική ρόμπα φύσκωνε στο αίμα κοντα στον υπόνομο. Ο Αντρέας έπιασε το κεφάλι του που βούιζε. Ο εργάτης του Δήμου με το φτυάρι μάζεψε απο χάμω τη ρόμπα και την έριξε στο βαρέλι.

Ενας αστυνομικός έσπρωξε με το γκλοπ τον ώμο του Αντρέα

- Τι κοπας εδώ τόση ώρα;

τον ρώτησε.

Ο Αντρέας τον κοιτάξε στα μάτια. Τον κοιτούσε συνέχεια χωρίς να μιλά. Μετα γύρισε το βλέμμα στο βαρέλι με την αιμαστοβαμμένη ρόμπα. Μόλις που πρόφτασε να δει τον εργάτη που έστριβε στη γωνία. Αρχιος να τρέχει προς το μέρος του με μια κραυγή να πνίγεται μέσα του. «Τι ζητας εσυ μ' αυτούς;» ήθελε να ουρλιάξει. «Τι τους καθαρίζεις τους δρόμους απο το έγκλημα;»

Τον έφτασε στο πρώτο περριπτερο. Περπατούσαν μαζί συνέχεια ώσπου χάθηκαν στο βάθος του δρόμου. Το πλήθος άρχισε να πυκνώνει κι η πλατεία ήταν γεμάτη. Η πορεία ξεκινούσε για την αμερικάνικη πρεσβεία. Πρώτη χρονια απο Εκείνη τη νύκτα. Ενα βαρέλι και μια τσάντα έμεναν μόνο. Τα χέρια ελεύθερα πια υψώνονται σε σφιγμένες γροθιες. Στο μυαλο του Αντρέα η ρόμπα και το αίμα. Στα χέρια του ο αγώνας για λεφτερια και σοσιαλισμο.

Τ. Τζιβας

ΠΑΝΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ταξική σύγκρουση εντείνεται

Η τελευταία γενική απεργία στην Ελλάδα ανάγκαζε μαζί και με την επανένταξη στο ΝΑΤΟ το κυπριακό εργατικό κίνημα να ξαναασχοληθεί με το τι συμβαίνει σ' αυτή τη χώρα.

Εκείνο που βασικά πρέπει να έχουμε στο μυαλό είναι ότι τόσο η απεργία όσο και η επανένταξη δεν ήταν τυχαία και στιγμιαία γεγονότα αλλά αποτέλεσμα των γενικότερων εξελίξεων που διαδραματίζονται στην Ελλάδα, τη Μ. Ανατολή αλλά και παγκόσμια τις μέρες-μας.

Αναλυτικότερα, εδώ και 2 χρόνια η ελληνική οικονομία έχει μπει σε μια σκληρή κρίση που την χαρακτηρίζουν η μείωση στις επενδύσεις, τις εξαγωγές, η αυξανόμενη ανεργία, το κλείσιμο πολλών επιχειρήσεων, ο πληθωρισμός κ.λ.π.

Όλα αυτά αποτελούν τον αντίχτυπο από τη μια της λανθασμένης κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής-αλλά ΚΥΡΙΑ της διεθνούς οικονομικής κρίσης που δεν είναι παρα η κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες η ελληνική αστική τάξη επιτίθενται ενάντια στο προλεταριάτο με στόχο τη μείωση του βιοτικού του επιπέδου που θα εξασφαλίσει σ' αυτή τη διατήρηση των ψηλών ποσοστών κέρδους.

Στην προσπάθεια της αυτή βρίσκεται αλληλέγγυη η κυβέρνηση και τους αστικούς μηχανισμούς (βουλή, Δικαιοσύνη, Τύπος, Εκκλησία, Στρατός, Αστυνομία κ.λ.π) που κτυπούν κάθε εργατική διεκδίκηση από τη μια και από την άλλη της εξα-

σφαλίζουν αφορολόγητα κέρδη, άτοκα δάνεια και χίλιες άλλες δυο παραχωρήσεις.

Από την άλλη μεριά αν και η όξυνση, των προβλημάτων είναι έντονη και υπάρχει αγωνιστικό κλίμα ή πολυδιάσπαση στο συνδικαλιστικό κίνημα και ειδικά η σπάνια συνεργασία ΕΣΑΚ-ΠΑΣΚΕ οδηγεί σε αδιέξοδα τους εργατικούς αγώνες που ασυντόνιστοι καθώς είναι κτυπούνται από την αστυνομία, την κυβέρνηση και την εργοδοσία.

Η κατάσταση στην οικονομία έχει άμεσες επιπτώσεις και σ' όλα τα άλλα επίπεδα της ζωής πολιτικό κοινωνικό κ.λ.π.

Στο πολιτικό κάθε μέρα που περνά κάνει τη δεξιά ακόμα και πιο αδύνατη. Το ποσοστό της Δεξιάς ήδη έπεσε κάτω από 30% οι διχογνωμίες και οι αντιφάσεις στο εσωτερικό της Ν.Δ. πληθαίνουν.

Η προεδροποίηση του Καραμανλή έδειξε την αδυναμία της Δεξιάς και την ταυτόχρονη προσπάθεια της να εξασφαλίσει όσο μπορεί το μέλλον.

Από την άλλη η Αριστερά και ειδικά το ΠΑΣΟΚ μέρα με τη μέρα συγκεντρώνουν όλο και περισσότερες ελπίδες του Ελληνικού λαού για πραγματική αλλαγή και σοσιαλισμό.

Παρ' όλα αυτά η πολιτική των αριστερών κομμάτων ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ χαρακτηρίζεται από μια υποχωρητικότητα απέναντι στη δεξιά - ήπιο κλίμα - και εναπόθεση όλων των πραγμάτων στις εκλογές και στους κοινοβουλευτικούς μηχανισμούς.

Καθώς η ταξική σύγκρουση απειλεί να πάρει διαστάσεις η κυβέρνηση της Δεξιάς προσπαθεί με τις υπερεξουσίες του προέδρου τις εκκαθαρίσεις στο στρατό (δικές αριστερών στρατιωτών) την αύξηση των ΜΑΤ και ταυτόχρονα υπογράφοντας συμφωνίες για επανένταξη στο ΝΑΤΟ, εισοδό στην ΕΟΚ για το καθεστώς την αμερικάνικων βάσεων να εξασφαλίσει την συνέχιση της εξάρτησης της χώρας από τον παγκόσμιο καπιταλιστικό - ιμπεριαλισμό και τη διατήρηση του καπιταλιστικού συστήματος στην ίδια την Ελλάδα.

Ακόμα και σ' αυτά τα θέματα το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ έκαναν ελάχιστα για να εμποδίσουν την Δεξιά ακολουθώντας πολιτική «εθνικής ομοψυχίας» πιστώνοντας με πατριωτισμό τη κυβέρνηση Ράλλη. Όταν πάλι ο Ελληνικός λαός κινητοποιήθηκε μετά την αναγγελία της επανέντα-

ξης συνειδήτα δεν αξιοποίησαν τα γεγονότα με αποτέλεσμα να εγκλειστούν σε άγονες κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Πέρα από την διεθνή οικονομική κρίση ορισμένα άλλα γεγονότα επέδρασαν και επιδρούν στην εξέλιξη των γεγονότων.

Η αποσταθεροποίηση της Τουρκίας, η επανάσταση στο Ιράν και η Σοβιετική Επέμβαση στο Αφγανισταν οδήγησαν τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό σε μια σειρά ενεργειών για να διατηρήσει τις θέσεις-του στη περιοχή και να προετοιμάσει τα πράγματα για μια δική-του επέμβαση στη περιοχή.

Ετσι είχαμε το στρατιωτικό πραξικόπημα στη Τουρκία, το πόλεμο Ιράκ-Ιράν.

Η επανένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ αποτελεί ένα ακόμα βήμα του ιμπεριαλισμού για να σταθεροποιήσει τις θέσεις του και αντίστοιχα ακόμα μια απόδειξη του ότι καμία αστική τάξη στις χώρες του τρίτου κόσμου δεν μπορεί να είναι «εθνική», πόσο μάλλον η Ελληνική.

Η πορεία των πραγμάτων από εδώ και μπρος θα είναι κρίσιμη.

Ήδη καθημερινά όλο και πιο μεγάλα κομμάτια της ελληνικής εργατικής τάξης διεκδικούν δυναμικά το δικαίωμά-τους για να ζουν αφέντες στη πατρίδα-τους χωρίς ντόπιους και ξένους εκμεταλλεφτες.

Η αστική τάξη αναβάλλει τη σύγκρουση γιατί τώρα νιώθει αδύναμη (ενδεικτικά ένα πριν κτυπούσε συγκεντρώσεις 3 και 4 χιλιάδων ατόμων τώρα διατάζει την αστυνομία να μην επεμβαίνει ούτε καν σε πορείες των 200 ατόμων). Γι' αυτό ακολουθεί πολιτική ήπιου κλίματος. Παράλληλα ετοιμάζει τους μηχανισμούς καταστολής για να αποτρέψει ξέσπασμα της αγανάκτησης του προλεταριάτου.

Τα καθήκοντα των εργατικών κομμάτων (ΠΑΣΟΚ-ΚΚΕ) είναι να παλέψουν ενωμένα στη βάση ενός σοσιαλιστικού προγράμματος για να διώξουν στηριζόμενα στο εργατικό κίνημα, τη Δεξιά από την εξουσία και να κτίσουν μια Ελλάδα χωρίς εξάρτηση. Μια Ελλάδα σοσιαλιστική.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

λιτικών ηγετών του τόπου.

Ωστόσο αυτός ο «χώρος του κέντρου» γίνεται ολοένα και πιο γοργά ένας χώρος φάντασμα: η πόλωση της Κυπριακής πολιτικής ζωής πάνω σε ταξική βάση επικρατεί ολοένα και πιο έντονα. Η αστική τάξη έχει πια συσπειρωθεί γύρω από το Συναγερμό και είναι αμφίβολο αν ο Τάσος Παπαδόπουλος μπορεί να σ' αποσπάσει οποιοδήποτε σοβαρές δυνάμεις από εκεί. Δυστυχώς η αποτυχία της «συνεργασίας των πατριωτικών δυνάμεων» έχει προσφέρει στο Συναγερμό ευκαιρία για δημαγωγία και ψάρεμα υποστηρικτών σε βαθμό που η εκλογική του δύναμη να υπολογίζεται από οποιοδήποτε σοβαρο παρατηρητή γύρω στα 30-35%. Αν υπολογίσουμε άλλα τόσα για το ΑΚΕΛ και γύρω στα 15% για την ΕΔΕΚ δεν μένει παρα ένα πενιχρό 15-20% των ψηφοφόρων που θα μοιραστεί ανάμεσα σε (μέχρι σήμερα) 5 κόμματα του «κέντρου»!

Είναι φανερό πως όσο κι αν προσπαθήσει κανείς να το συγκαλύψει η εκλογική μάχη που έρχεται είναι μια μάχη αριστερας - δεξιάς. Ακόμα τα κόμματα

της αριστερας έχουν ακόμα τη δυνατότητα να διεκδικήσουν με σοβαρές πιθανότητες επιτυχίας πλειοψηφία στις εκλογές και πλειοψηφία στη Βουλή. Φτάνει να δώσουν στις μάζες ένα πειστικό πρόγραμμα για το σπάσιμο του αδιεξόδου στο οποίο βρίσκεται η Κυπριακή Κοινωνία, να δώσουν ένα κίνητρο στις μάζες για ν' αγωνιστούν.

Το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ μπορούν σήμερα να δώσουν ένα τέτοιο πρόγραμμα. Το εκλογικό σύστημα της αναλογικής δίνει την ευκαιρία να αντιπαραβληθούν οι ιδέες των δυο κομμάτων μπροστά στο λαό. Για να δοθεί όμως η διάθεση στις μάζες να κινητοποιηθούν και να δώσουν την εκλογική νίκη στην αριστερά χρειάζεται η προοπτική της συνεργασίας των δυο κομμάτων για την διεκδίκηση αμέσως μετά μιας κυβέρνησης της αριστερας που θα εφαρμόσει τα σοσιαλιστικά, μέτρα που απαιτούν οι οικονομικές συνθήκες και ν' απλώσει το χέρι στους Τουρκοκύπριους εργαζόμενους για μια σοσιαλιστική λύση του Κυπριακού.

Η αστική τάξη αντιλαμβάνεται τον κίνδυνο που διατρέχει από την τή-

ρηση ακόμα και αυτών των αστικών-δημοκρατικών διαδικασιών. Η αστική δημοκρατία μπορεί να λειτουργήσει όσο το σύστημα ανθεί. Όταν βρίσκεται σε κρίση το αστικό κράτος αρχίζει να στερεί μια μια τις ελευθερίες του εργατικού κινήματος μέχρι που να φτάσει ακόμα και στην ίδια την ανάτροπη του. Δεν είναι τυχαία η τωρινή προσπάθεια της αστυνομίας να χτυπήσει αριστερες ομάδες και να τις συνδέσει με τρομικρατικές ενέργειες. Τέτοιες ενέργειες, είτε από προβοκάτορες της αντίδρασης είτε από ανόητους ψευτοεπαναστάτες, υπήρξαν πάντοτε προσφίλης αφορμή του αστικού κράτους για ν' αρχίσει να ψαλιδίζει τις ελευθερίες της εργατικής τάξης. Ο τελικός στόχος είναι οι ίδιες οι μαζικές οργανώσεις της εργατικής τάξης και τα κόμματα-της.

Η απάντηση της αριστερας πρέπει να είναι η πολιτική της τόλμη. Διεκδίκηση των οικονομικών δικαιών της εργατικής τάξης και προάσπιση του βιοτικού της επιπέδου, διεκδίκηση αριστερης Κυβέρνησης. Διαφορετικά η πορεία προς μια σκληρή δεξιά εξουσία δεν μπορεί ν' ανακοπεί.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500